

ČÍSLO 48 | PROSINEC 2024

KOLEM KAMEN

www.kolem-kamen.cz

Tutuma Pititon
Kokukok Pitika
Pitituf Pitika
Pititer Nimyka
Minon Nucinky
Pitos Vanariky
Itik Tetouky
IapTapa Batuka
Momonet Pitik
Titos bakak
Tatas Apapat
Pititir
Klanik
Pititononon
Kokakyl

Kolem kamen
časopis pro ty, kteří to s topením myslí
opravdu vážně

čtvrtletník
číslo 48, vychází 12. 12. 2024
ISSN 2464-7527
MK ČR E 21836

Vydává
Spolek na obnovu tradičních řemesel
Dvory nad Lužnicí 87
378 08 Dvory nad Lužnicí
IČO: 03390578
zapsáno ve spolkovém rejstříku
vedeném u Krajského soudu v Českých
Budějovicích v oddílu L, vložce číslo 6499

šéfredaktorka
Jitka Pokorná

vedoucí vydání
Eliška Pokorná

jazyková redakce
Radka Šímová

spolupracovníci redakce
Karel Blažek, Igor Bubeníček,
Hannes Eilig, Julie Hrabánková,
Marta Jastrebnická, Petra
Sedláčková, Růžena Srbová

grafická úprava a sazba
Michal Jánský

tisk
Akontext s.r.o. Praha

www.kolem-kamen.cz
redakce@kolem-kamen.cz

Na titulní straně:
realizace Kamnářství Koutecký

IronDog 07

Editorial

Text | Jitka Pokorná
Foto | archiv redakce

Tak a je to venku. Co přesně? Naše lehce přiočilé vánoční „dítě“. Tedy přesněji řečeno 48. vydání kamnářského čtvrtletníku. Označení „dítě“ asi vzhledem k číslovce 48 není úplně přesné. Možná by se spíše hodilo říct, že jde o jedinice trpícího krizí středního věku, který, aby unesl tíhu světa a zároveň oslavil příchod nového roku, sáhl po kapce něčeho ostřejšího.

Ano, mohli jsme vám už tradičně naservírovat tu „pravou“ vánoční atmosféru, ale my jsme řekli ne! Receptů na dvacet druhů cukroví je všude kolem dostatek.

K oslavám konce roku neodmyslitelně patří pořádný přípitek. Podle statistik pravidelně konzumuje alkohol 17 % dospělé populace v Česku, což je myslím dokonce větší skupina než ta, která má na štedrovečerní tabuli smaženého kapra. Proto jsme vám letos připravili pořádnou dávku inspirace v podobě několika míchaných nápojů. A jak už je u nás zvykem, nepůjdeme s davem. Nečekejte módní drinky s namyšlenými názvy jako High Society nebo Cosmopolitan. Namíchali jsme pro vás nápoje, které nás provázely v době našeho dospívání – a to včetně autentických dobových rekvizit.

Cílem naší redakce vždy bylo dělat kontaktní žurnalistiku, ale tentokrát šlo i o žurnalistiku testovací. Na vlastní kůži jsme prověřovali, co vydrží naše chuťové pohárky, žaludky a motorika. Musím přiznat, že když jsem nakupovala ten arzenál lahví s děsivou barvou a složením, měla jsem trochu obavy, jak to celé dopadne. Překvapivě všechno chutnalo lépe, než jsem si pamatovala, tedy až na pár výjimek.

Naše redaktorka Julie, držící tematickou linii tohoto čísla, zamířila do baru. Přesněji řečeno do karaoke baru, který si v Českých Budějovicích otevřeli tři kominíci. V její reportáži však nenajdete žádné překlepy či chyby způsobené nezřízenou konzumací alkoholu – její malý syn je totiž stále závislý na kvalitě její mléčné produkce. Sama ale litovala, že se toto téma nezpracovává až za rok – to by si prý s chutí stihla zazpívat nějakou písničku.

Při milém rozhovoru s panem Hejnou, skromným kamnářem z Milevska, už byli všichni členové redakce (někteří po třech paralelách) opět při smyslech. Z tohoto povídání vznikl myslím opravdu krásný článek. Posuďte sami!

S končícím rokem jsme se i my v redakci pustili do rekapitulace a plánování. A tak vám, našim čtenářům, chystáme na příští rok malou změnu. Bude to vlastně takový návrat ke kořenům. Původně jsme vydávali dvě lifestyle čísla a dvě zaměřená spíše na odbornou kamnářskou veřejnost. K tomuto modelu bychom se rádi v příštím roce vrátili. Důvodem je jednak potřeba věnovat více prostoru odborným tématům, jednak také snaha lifestyle vydání více propracovat a stylizovat. Navíc se s naší nadšenou redakcí chceme ještě častěji vydávat po celé republice za vším, co souvisí s ohněm. Pevně věříme, že vás tato změna potěší! Za celou naši trochu divokou partu přeji vše nejlepší do nadcházejícího roku. Kamnářům skvělé zákaznický, kteří vás svými nároky budou posouvat dál v tomto krásném řemesle. Čtenářům přeji splnění všech snů – včetně těch o novém krbu či kamnech. Naším redakčním psům plné misky připravené s láskou a všem mým spolupracovníkům, aby v nich stále hořela vášeň pro kamnařinu. Tak na nový rok a na zdraví! A pamatujte, alkohol škodí v jakémkoliv množství... ale někdy i pomáhá.

Je ti teplo, děvče?

Text | Karel Blažek
Foto | archiv Kolem kamen

Vydat se cestou známou ze sovětské pohádky, ve které nadpřirozená bytost rotuje kolem Nastěnky tak dlouho, dokud jí není teplo, asi nebude nejlepší nápad. Dobře víme, že místa, kolem kterých jakýkoliv nadpřirozený i přirozený Rus rotuje, se většinou moc neohřejí, spíše naopak. A kdo by stál o věčnou zimu. Pojdme se tedy prakticky a zodpovědně podívat na to, jak pohodlně a udržitelně topit dřevem celou zimu s úsměvem na tváři.

Co čtete tyto řádky, topná sezóna je v plném proudu. Pokud jste si pozorně přečetli náš minulý článek o skladování dřeva, drželi se jeho pokynů, můžeme s klidem říct, že jste na letošní zimu dobře připraveni. A je celkem jedno, bude-li mrazivá, polomrazivá či vyloženě teplá. Pro pocit blaženosti a naprosté pohody v našich klimatických podmínkách budete muset stejně nějaké to polínko obětovat.

Vycházíme tedy z předpokladu, že máte ve voňavé stodole / kolně / dřevníku vyskládané dobře proschlé a vyzrálé dřevo naštípané na úhledná polínka. Není od věci si připomenout, že dřevo musí být opravdu dostatečně suché, aby při hoření dělalo radost nejen vám svým teplem, ale především vašemu topidlu a komínu, potažmo sousedům. Pokud byste totiž topili mokrým

dřevem, hrozí, že bude jen doutnat, často zhasínat a zanese vám komín sazemi a dehtem. A od komína plného dehtu už je jen krok k jeho zahoření, nevratnému poškození a problémům s pojišťovnou. Víme, že pro pravidelné čtenáře našeho časopisu je tato informace pouhým nošením dříví do lesa, ale říct to musíme. Opakování je matka moudrosti a kamnáři by vám v tomto směru mohli vyprávět spoustu strašlivých příběhů.

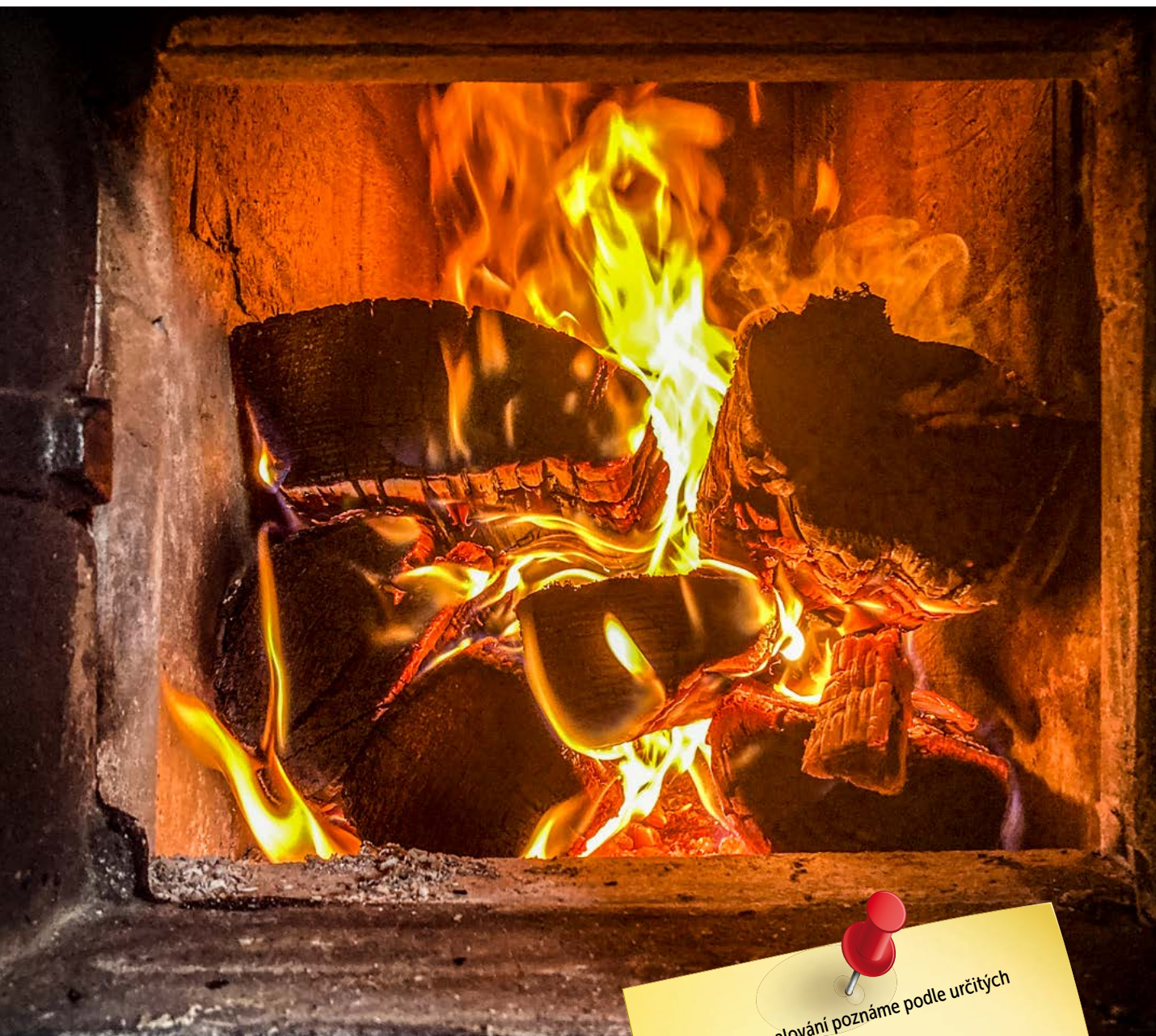
Dosti strašení, vraťme se do stodoly. Dříví z ní nebude tedy nosit zpět do lesa, ale do chalupy. Ještě než přistoupíme k zážehu, povíme si, proč je dobré mít v domě poblíž kamen menší zásobu dřeva na jeden až dva týdny topení. Ve vnějším prostředí totiž panuje přece jen vyšší vlhkost a dřevo se po transportu do vyhřátého domu může takzvaně orosit povrchovou vlhkostí. Ta se

ale poměrně rychle odpaří a za den, dva je dříví v ideálním stavu připravené k přikládání. I z toho důvodu se při stavbě krbů i kamen často setkáváme s požadavkem vytvořit rovnou i příhodnou niku, do které by se dalo dříví naskládat. Pokud jste na to při stavbě zapomněli, nezoufejte, řada výrobců nabízí podobné volně stojící prvky, které můžete umístit v okolí vašich kamen.

Pro menší zásobu dřeva v domě hovoří i řada dalších faktorů. Je známá věc, že dřevo k přikládání dojde vždy v tu nejméně vhodnou dobu. Mně se to stávalo například vždy v ten čas, když jsem se v trenýrkách svalil na gauč k televizi a otevřel si k tomu zaslouženého lahvičky. Nelžu, do pěti minut vedle mě stála manželka se slovy: „Měl bys dojít pro dřevo, už nemám čím přikládat.“ A musím jít já? No musím, protože žena by potmě

Důležitým parametrem u dřeva je energetická vlhkost, která výrazně ovlivňuje jeho výhřevnost. **Čím více vody obsahuje dřevo, tím hůře hoří, protože výpar vody ochlazuje spalovací komoru.** Čerstvé dřevo může obsahovat až 50% vody. Správným skladováním lze tuto hodnotu snížit na minimální doporučenou vlhkost pro topení, která je 20%. Při nákupu dřeva je možné pomoci vlhkoměru ověřit, zda prodejce skutečně splňuje deklarovanou vlhkost dřeva. **Pozor však na to, že vlhkoměr měří tzv. dřevařskou vlhkost, která se mírně liší od energetické vlhkosti sledované u palivového dřeva.** Například, pokud vlhkoměr ukáže 25%, energetická vlhkost bude přibližně 20%, což znamená, že dřevo lze bez problémů použít k topení.

do stodoly nevkočila, protože zrovna na ni tam čeká děsně chlupatý násilník se sekyrkou v ruce a děti se právě naprosto neodkladně musí věnovat početnému příkladu, na kterém závisí jejich další setrvání ve výchovném ústavu, který jim zcela proti svému přesvědčení draze platím. Takže pivo na stůl, nohy do kalhot, bundu, gumovky a běžím do mrazivé noci. Ted' už ale ne. V létě jsem vybudoval malý dřevník u kamen a situace se obrátila. Zásobování dřevníčku se totiž stalo mým oblíbeným trestem. Protože, a to jistě všichni pochopíte, kdo nemá výborné výsledky ve škole, ten si musí mozkové buňky okysličit zásobováním dřevníčku. Tak jako tak jsem vyhrál. Bud' to budou hloupé děti

Účinnosti spalování poznáme podle určitých specifik:

- **popel** by měl mít bílou barvu
- **kouř** by zpočátku hoření měl být neviditelný, až po vypuštění z komína se může v určité vzdálenosti zbarvit do bílé barvy
- **bílý kouř** je typický většinou v zimním období nebo když je dřevo vlhké
- **modrý kouř** vzniká při nedokonalém spalování za nízkých teplot
- **černý kouř** značí malý přívod vzduchu a tvorbu sazí
- **tvorba mouru** znamená špatně spálené topné dřevo

INFO THERMA 2025

20.–23. 1.
OSTRAVA

VÝSTAVIŠTĚ ČERNÁ LOUKA
www.infotherma.cz

30
ROČNÍK

VYTÁPĚNÍ
ÚSPORY ENERGIÍ
OBNOVITELNÉ
ZDROJE

PŘIJĎTE SE ROZHODNOUT NA INFOTHERMU!

nosit dříví až do mé smrti, nebo dosáhnou špičkového vzdělání, skvěle ohodnoceného natolik, že mi k stáru zaplatí posluhovačku. Ale žerty stranou, jsou okamžiky v životě lidském, kdy vám třeba nemoc nebo opravdu psí počasí zabrání pár dní chodit pro dříví. Pak se taková zásoba může hodit.

Vidím ale, že už jste trochu nervózní a rádi byste si konečně zatopili. Tak pojďme na to. Pro rychlé rozhoření ohniště se hodí měkké dřevko, například smrk, topol nebo bříza. Do měkkých dřevin spadají také borovice a modřín, ale nejsou ideální pro topení, protože produkují nadměrné množství mastných sazí, které mohou zanášet komín. Optimální přístup spočívá ve smíšené kombinaci tvrdého a měkkého dřeva, například v poměru 3:1. Tím dosáhnete stabilního plamene a účinného vytápění.

Při zatápění se dřevko nejlépe rozhoří, když k němu vzduch proudí ze všech stran. Proto palivové dříví umístěte do topeniště tak, že na dva silnější špalky na bocích topeniště položíte napříč nasekaná polínka o síle 10 - 12 cm. Na ně přidejte asi 0,5 kg tenkých polínek nebo třísek (ideálně z měkkého dřeva) a vlož-

te mezi ně pevný podpalovač. Papír používejte pro zatápění co nejméně, zůstává po něm mnoho popela. Od pevného podpalovače, který hoří déle než 5 minut, je mnohem snazší zapálit třísky a od nich pak polena.

Tato metoda roztápění se vám může zdát neobvyklá. Dřevko postupně odhořívá shora dolů, hoří déle, čistěji a komín se rychleji „nastartuje“. Tento způsob zatápění produkuje mnohem méně kouře a emisí než tradiční způsob zapalování (zdola papírem). Tento způsob je vhodný pro všechny druhy topidel na dřevko s horním vývodem kouře – krby, kamna, akumulární stavby a sporáky.

Po roztopení můžete přidávat kusy tvrdého dřeva, občas přikládat i měkké dřevko pro udržení plamenů. Kvalitu spalování dřeva lze z velké části ovlivnit, a to především vhodným nastavením přiváděného vzduchu. Dřevko na topení a jeho rychlé hoření způsobuje okamžité vysoké teploty, ale značná část tepla odejde komínem. Naopak pomalé topení způsobuje nedokonalé spalování a zvyšuje podíl popela. Proto je opravdu důležité po rozhoření regulovat jak přívod vzduchu, tak i odtah kouře do komína.

Vpravo vidíte, že to není zase tak velká věda. Jde především o dodržování několika zásad, které tu na různých místech opakujeme stále dokola a ve finále i o nalezení té správné rovnováhy, díky které se vám z každého polena podaří vyždímat maximum užitku. Dřevo totiž nehoří stále stejně. Je důležité to vědět a využívat při topení, protože podle toho, ve které fázi se proces spalování nachází, je nutné regulovat množství přiváděného čerstvého vzduchu do topeniště a odtok spalín do komína. Pokud tento proces probíhá živelně, není maximum energie uložené ve dřevě přeměněno na teplo (zůstane tedy zbytečně mnoho odpadu, a ještě je přitom znečištěné topeniště, kouřovody a komín) nebo vám naopak značná část tepla unikne komínem ven.

Když už jsme u toho odpadu. Pokud správně topíte suchým dřevem, množství popela je minimální a rozhodně jej nemusíte každý den vybírat. To už marně pár let říkám své matce, která vždy odvětí: „Prosím tě, kdyby někdo přišel, tak mě ještě pomluví, že mám špinavá kamna.“ A tak každé ráno kamna pečlivě vymete a přepucuje sklo. Prostě marnost nad marnost. Přitom většina výrobců uvádí, že určitá vrstva popela je u jejich topidla žádoucí, protože zvyšuje teplotu v topeništi a umožňuje dodatečné spálení nevyhořelých zbytků paliva. Objem zbytkového popela ve dřevě je asi 2%, což znamená, že po spálení 100 kg dřeva v bezroštovém topeništi zůstává přibližně 2 kg popela. A jak takové „optimální množství popela“ poznat? Bezroštové spalovací komory s tím počítají, jsou na to konstruovány a mají dno ohniště osazeno hlouběji. Je to tedy prosté. Pokud vám popel z kamen při zatápění nebo přikládání nevypadává na podlahu, nechte ho tam. A co s tím, který vyberete? Nejjednodušší je dát ho do popelnice. Ty jsou dnes pohříchu plastové, takže dbejte na to, abyste vysypávali popel studený. Mějte na paměti, že je to dobrý izolant a žhavé uhlíky v něm dokážou „přežít“ i několik dní. Nikdo nestojí o to, aby mu jeho vlastní popelnice druhý den zrána tekla naproti. No a pokud topíte podle našich doporučení, navíc kvalitním dřevem a máte zahrádku, vysypte ho klidně do záhonů. Vaše zahrada vám bude na konci topné sezóny vděčná.

A to by bylo pro tentokrát asi všechno. Pokud jste se dozvěděli něco nového, jsme rádi, ale věříme, že to bylo jen další užitečné opakování toho, co už všichni dávno víte a potřebovali jste si to jen trochu osvěžit. Užijte si co nejvíce hřejivých pocitů u kamen, za kamny, na kamnech, prostě všude kolem kamen. Ať vám to doma dobře hoří!

HOŘENÍ VE TŘECH KROCÍCH

1. DŘEVO PO ZAPÁLENÍ PRASKÁ, TVOŘÍ SE V NĚM TRHLINY A VODA V NĚM OBSAŽENÁ VŘE A ODPARUJE SE
V této fázi oheň vyžaduje maximální přísun čerstvého vzduchu. Plamen je tmavě žlutý. Vzhledem k rostoucí teplotě se zbytková voda vyvaří mimo dřevo a vstoupí do komína spolu se spalínami. Pro správné hoření je třeba dosáhnout dostatečného nahřátí topeniště i komína a aby teplota spalín v komíně přesáhla 60 °C – to zajistíte naplno otevřenou komínovou klapkou při zatápění. Při nižší teplotě by spaliny kondenzovaly v komíně, komín by „netáhnul“ a na jeho stěnách by se usazoval nebezpečný černý dehet.

2. DOCHÁZÍ K ROZKLADU DŘEVA A ZPLÝŇOVÁNÍ

Již od 150 °C se ze dřeva začínají uvolňovat těkavé hořlaviny. Čím vyšší je teplota v topeništi, tím více hořlavých plynů se ze dřeva uvolní a tím je účinnost spalování vyšší. Těkavé hořlaviny tvoří 80 až 85% dřevní hmoty a spolu s přiváděným vzduchem hoří svitivým plamenem nad tuhou složkou dřeva. Vaším cílem je dosáhnout toho, aby byly všechny uvolněné hořlavé látky dokonale spáleny. Optimální teplota pro rozklad dřeva začíná na 280 °C. Při nižších teplotách spalování se vytvářejí látky, které jsou zdraví velmi škodlivé a poškozují korozi vnitřek kamen nebo kotle. Při teplotě nad 700 °C se ze dřeva uvolňuje a spaluje dřevoplyn (směs oxidu uhelnatého a vodíku s vysokou výhřevností). Pokud je v krbové vložce nebo kotli sekundární přívod vzduchu a dá se samostatně ovládat, můžete v této fázi zcela uzavřít přívod vzduchu pod rošt (primární přívod vzduchu). Přívod sekundárního vzduchu však musí zůstat zcela otevřený, jinak dřevo neprohoří dostatečně a jeho celková energie nebude použita. Dehet, ale také zčernalé topeniště nebo sklo jsou jen důkazem nekvalitního a málo účinného spalování. Jednoduše řečeno, spálíte více dřeva a z něj získáte méně tepla.

3. DŘEVO SHOŘELO NA UHLÍKY, ZE KTERÝCH TEPLLO SÁLÁ BEZ VIDITELNÉHO PLAMENE

Dohořívá tvrdé dřevo – dřevo se přeměnilo na hromádku uhlíků bez plamene. Pokud již v topeništi nejsou žádné plameny, tak v této fázi můžete naplno zavřít všechny přívody vzduchu do topeniště i uzavřít škrtky komínovou klapkou.

HANUŠ

KAMNÁŘSTVÍ

Hamry 422 | 373 41 Hluboká nad Vltavou

Tel.: +420 777 907 766 • E-mail: kamna.hanus@tiscali.cz

www.kamnahanus.cz

Vladimír Hejna s pokorou vstříc novým výzvám

Text | Marta Jastrebnická, Jitka Pokorná
Foto | archiv Kolem kamen, archiv Vladimíra Hejny

Život člověku přinese to, čemu jde naproti, říká Vladimír Hejna. Když začínal podnikat ve stavebnictví, věděl, že chce dělat svou práci pořádně, ale také tak, aby se nějakým způsobem odlišoval od běžných stavebních firem. To ho přivedlo až ke kamnářskému řemeslu. Nebyla to právě cesta přímá, ale okolnosti hodně naznačovaly. Rozhodující byla ochota učit se nové věci a nebát se výzev.

Začalo to spíš špatně, když na přelomu tisíciletí přišla jeho žena o práci a ocitli se ve složité finanční situaci. Místo fňukání a výmluv se rozhodl pro řešení situace a začal podnikat ve stavebnictví. Bylo třeba uživit rodinu. A tak se dalo dohromady pět odvážných chlapů a začali dělat takovou tu všeobecnou stavařinu, opravy, rekonstrukce i novostavby. Současně musel v té době řešit problém ve svém bytě. Bytovka, kde bydlel, byla nová, ale po několika letech provozu se tam rozpadl komín. Každý tam topil ve svém kotli, ale komín k tomu nebyl správně uzpůsobený. První bezpečnostní opatření bylo, že jim v těch kotlích zakázali topit. A jak už to tak bývá, tento problém se objevil krátce před zimou.

Co jsi s tím udělal?

Vyřešil jsem to topnými spirálami do topení. To bylo řešení rychlé, ale ve výsledku to bylo špatně. Topení elektřinou bylo velmi drahé. Navíc když šetříte a netopíte, objeví se plísně. V té době se mi pochlubil švagr novým krbem, a tak jsem se rozhodl, že si také takový postavím. Museli jsme mít statické posouzení kvůli stropu, ale všechno dopadlo dobře a krb stojí.

To byl ten správný impuls?

To ještě úplně ne. Ale v té době byla vyhlášena soutěž od Energycentra České Budějovice ve spolupráci s něja-

Kamna v roubence - šamotové biotopeniště, tahy KMS, regulace Timpex, kachle Hein, stavba v roubence, hypokaustem vytápěná vedlejší místnost, v horním patře hypokaustem vytápěny dva pokoje a chodba. Založeno na dřevěném stropě. Sporák kování JOKR

kou hornorakouskou společností o „Energeticky úsporný projekt“ v rámci elektrické energie. Já jsem se přihlásil a místo elektřiny jsem udělal krb s krbovou vložkou. Poslali jsem to tam a já jsem ve své kategorii tu soutěž vyhrál. Soutěž byla samozřejmě mediálně propagovaná, a tak se začali ozývat lidi, že by ode mě chtěli také udělat krb. Protože už jsme tenkrát podnikali ve stavebnictví, postavili jsme těch krbů opravdu hodně.

Bylo mi jasné, že to pořád není ta pravá kamnařina. Ale nechtěl jsem zkoušet postavit kamna metodou pokus-omyl. Tak jsem se přihlásil na rekvalifikační kurs, tenkrát byl jen v Ostravě a po absolvování jsem začal stavět kamna. Ještě nějakou dobu jsem pokračoval ve stavařině, ale postupně jsem se začal věnovat jen stavbě kamen.

Stačila pouze ta škola, už jsi se nemusel dál nic učit?

Učím se pořád! I když už to dělám přes dvacet let. Jsou různé situace, materiály a technologie. Samozřejmě má člověk mnoho zkušeností díky praxi, škola byla základ. Hodně také člověk získá od kolegů z oboru. Mnohokrát jsem si vzpomněl na to, co mi vždycky říkal jeden starý praktik, pan Vyhnanovský: „*Musíš pochopit a zamyslet se nad tím. Až pochopíš ten princip, nebudeš mít problém.*“

Jak vlastně taková stavba vzniká, co rozhodne o tom, kde a jaká ta stavba bude? Vědí zákazníci vždy, co chtějí?

Upřímně řečeno někdy opravdu nevědí, co chtějí.

Chtějí prostě kamna. S tím musíte pomoci a vysvětlit, jaké jsou možnosti a co by se pro daný prostor a jejich životní styl hodilo, uvést všechny výhody a nevýhody. Potom rozhoduje umístění komína. Tedy kde už je nebo kde bude postavený. Dále rozhoduje, co všechno se tím má vytopit a co to má umět. Někdy třeba vědí, jakou technologii by chtěli, a potom já musím vysvětlit, jaký tvar nebo velikost ta kamna musejí mít, aby se tam ta technologie vešla.

Poslední dobou mám ale pocit, že už jsou lidé mnohem víc informovaní, a stává se, že naopak naprosto přesně vědí, co by chtěli, protože si to někde nastudovali nebo to viděli u příbuzných nebo známých. Vědí, co je hypokaust, co je sálavá stavba atd.

A stává se, že zákazníkům i něco rozmluvíš?

Například se stává, že mají v domě už tepelné čerpadlo jako hlavní zdroj tepla a zároveň chtějí topeniště s vodou. V tomto případě říkám, že bych to nedělal ani sám pro sebe. Že v tomto případě potřebují topidlo, které bude fungovat vždy, když budou mít po ruce sirky a trochu dříví. A bude to fungovat samostatně a nezávisle. Neuvědomí si, že kdyby tím topidlem chtěli vytápět celý dům, muselo by vypadat jinak, také by museli mít mnohem větší zásoby paliva, ale hlavně, že to vlastně vůbec nepotřebují.

Už se také u tvých zákazníků projevila fáma, že se nebude smět topit dřevem? Ptají se tě na to?

Uff! Na to se mě lidé ptají a já jim říkám: „*Prosím vás, neblázněte!*“ A vysvětlím jim to. Už k tomu vyšlo i mnoho vysvětlujících článků. Kamnařina se o sebe z ekologického hlediska nemusí bát. Dnes ta topeniště spalují neuvěřitelně kvalitně. Bohužel je tady ale loby firem, které dělají tepelná čerpadla a považují kamnaře za svoji velkou konkurenci. Četl jsem nedávno rozhovor s majitelem firmy, která tepelná čerpadla vyrábí, kde on tvrdil, že se v Německu už zakazuje topit dřevem. Ale tak to není! Je třeba rozlišovat! I v Německu, tak jako u nás, existují limity pro emise a místní vyhláška, podle které může být opravdu v oblasti s vysokými emisemi topení tuhými palivy včetně dřeva zakázáno. Například u nás je to Praha 1 nebo Neratovice, to asi všichni chápeme. Ale není to zákaz topení dřevem jako takový!

Na druhou stranu tady vidím jeden zásadní problém, a to ve způsobu topení, tedy lidský faktor. Můžete mít sebelepší topeniště, které fantasticky spaluje, ale pokud v něm topíte nekvalitním, mokrým dřívím nebo dřívím od barev nebo dřevotřískou, je to velká chyba, to opravdu není ekologické topení, a navíc si ničíte topidlo.

Stavíš také komíny? Máš kominické zkoušky?

Kominické zkoušky nemám, to už bych opravdu nestíhal. Ale komíny umíme postavit nové nebo je vyvložkovat, pokud není třeba frézovat. Komín si vždy nejdříve prohlédnu, a když se mi něco nezdá, řeknu zákazníkovi, ať se domluví s kominíkem, jestli nebudou potřeba nějaké úpravy. Samozřejmě po stavbě musíme přizvat kominíka kvůli revizi. Také s kominíky spolupracujeme.

Ale tak nový komín je vždycky bez problému, že?

Je a není. Většinou opravdu ano, bohužel se ale u novostaveb už několikrát stalo, že je postavený nový komín a stavba pokračuje dál přes zimu. Zedníci si ke komínu přistaví obyčejná kamna, třeba Petry a pořádně je rozhicují, až šlehají plameny do komína. Komín je stavěný na 450° C, ale plamen má na konci přes 1000° C, takže to ten komín roztrhá. No a potom se ten nový komín musí prostě vyvložkovat. Také se mi stalo, že lidé v tom domě už bydleli a měli prasklý komín a nechtěli věřit, že je to možné. To je nebezpečné, protože to kouří do místnosti.

A jaké stavby děláš nejraději?

Nejraději dělám kachlové stavby, to jsou moje srdcovky, i když jsou složitější, musíte o nich víc přemýšlet a plánovat a trvají déle. Samozřejmě stavím také pořád krby, ty jsou naopak jednodušší. Takže bedny dělám také, ale kachlové sporáky a kamna mě prostě baví víc.

To dost vysvětluje tvoji pravidelnou účast na slavnostech v Holašovicích. Lidová tvorba, kachlové sporáky a kamna, to patří k sobě.

Přesně tak, mám rád lidová řemesla. Poprvé jsme tam byli v roce 2012, ale tenkrát ještě i z trochu jiného důvodu. V té době byla krize, a tak jsem si říkal, že než sedět s rukama v klíně, je lepší něco zkusit a jít tomu naproti. My jsem předtím do Holašovic jezdili jen jako běžní návštěvníci. A tak jsem napsal pořadatelům, že bychom tam přijeli a předvedli kamnařské řemeslo a oni to docela uvítali. A tak mi architekt navrhl domeček, který jsme si vyrobili, kde je ve „světničce“ postavený klasický lidový sporák. Potom máme na takovém podstavci na kolečkách rozestavěná další kamna, s kterými vyjedeme před vrata a předvádíme a vysvětlujeme zájemcům, jak se staví, jaké materiály se používají apod.

A zajímá to lidi? Je to jen atrakce, nebo tam opravdu získáš i nějaké zákazníky?

Lidi to zajímá hodně. A musím přiznat, že mi to přivedlo i zákazníky, a dokonce několik opravdu zajímavých zakázek. Dá se říct, že zájem je velký, skutečných realizací je nakonec přirozeně mnohem méně a někdy se ani nedozvím, že je to právě kontakt z Holašovic. Ovšem kdybych měl postavit tolik kamen, kolik jsem rozdál

Sporák – kachle K+K Poker, kování Zikmund Havelka, teplovodní výměník Burnet

Sloupová zelená kamna – kachle K+K Poker, šamotové topeniště, tahy šamotové plátky

vizitek, nestačilo by mi na to několik životů. To zná asi každý, např. z veletrhů. Takže je to nakonec tak akorát. Je také fakt, že je ta akce pro firmu na druhou stranu časově náročná a finančně nákladná, protože vlastně na jeden týden zastavíme práci a nevyděláváme, ale už to k nám tak nějak patří a vždycky se tam těším.

A ptají se lidé, proč by si vlastně v dnešní době měli pořizovat třeba kachlový sporák?

Tak v těch Holašovicích většinou ne, řekl bych, že tam mají jasno. Fotí se u sporáku a vzpomínají, jak babička měla doma sporák s ležením a jak bylo skvělé přijít zvenku a ohřát se tam a usušit. A jak bylo jídlo z toho sporáku výborné a buchy chutnaly lépe. Přesně tak to totiž se sporákem je.

Stává se, že když jdou lidi z bytu v činžáku bydlet do domu, tak nechtějí mít práci s topením a se starostmi o dříví a raději si do domu nic takového nepořídí. Vlastně je to škoda, ale vždycky se to dá napravit. Málokdo lituje, že si pořídil kachlový sporák nebo kamna. A velmi často se stává, že lidé rekonstruují dům a ta kamna nebo sporák tam vracejí. Vzpomínají, že tam kdysi kamna nebo sporák byly a jak je děda nebo táta někdy v sedmdesátých letech vyboural.

Ty tuto práci děláš už dlouho a děláš ji nejspíš moc dobře, protože jsi dokonce získal ocenění „Živnostník Jihočeského kraje“.

To je pravda, ale nijak jsem o to neusiloval. Oslovili mě, jestli se nechci zúčastnit. Tak jsem vyplnil nějaké papíry, přihlásil se a víc jsem tomu nevěnoval pozornost. Prošel jsem výběrem a nakonec porota rozhodla. Byl jsem první v Jihočeském kraji, v celorepublikovém kole pak druhý. Má to pro mne ale ještě jiný, mimořádný význam. Můj táta mi zemřel, když mi bylo deset. On jezdil s kombajnem a v roce 1973 byl vyhlášený na „Země živitelce“ jako nejlepší kombajnér za Jihočeský kraj a já po 40 letech a jednom měsíci jsem se stal „Živnostníkem Jihočeského kraje“. Musím přiznat, že mě tenkrát opravdu hluboce dojalo, když jsem si to spojil.

Co se dělo po vyhlášení cen?

Tak člověk se na chvíli stane nějak zajímavějším. Cenu jsem přebíral na Žofíně a byl to pro mě opravdu zážitek. Také jsem díky tomu získal velmi zajímavou zakázku. Ale už je to dávno pryč a dnes to nikdo neví a život jde dál. Pro mě osobně to znamená především ještě větší zodpovědnost v kamnářském řemesle, když už jsem dostal takové ocenění.

Realizace stavby, kterou pohání Brunner HKD 6.1 se zajímavým využitím kachlů.

Zavedly tě tvoje zakázky na zajímavá místa?

To ano, stavěl jsem například ve Francii v Alpách a také v Normandii. V té Normandii to bylo zpočátku náročné. Vezl jsem si tam nějaký materiál. Ale nejsem zase takový střelec, abych vezl víc, než dodávka uveze. Řekl jsem si, že drobný materiál seženu určitě i tam. Naštěstí ytong se řekne francouzsky ytong, v tom problém nebyl. Chlapík ve stavebninách rozuměl, ale pořád se mě ještě na něco ptal, a než jsem to pochopil, tak se za mnou v prodejně začala tvořit poměrně dlouhá fronta Francouzů a já jsem byl zpocený až na patách. Nakonec jsem pochopil, že chce vědět, co tam chci a pro koho to chci. Prostě jsem byl cizinec, a tak se zdráhal mi to prodat. Tak jsem doběhl do auta pro smlouvu o dílo, kterou jsem měl ve francouzštině. Teprve až potom mi prodal, co jsem potřeboval. Asi si hlídají hodně konkurenci.

Můžeš dát nějaký příklad výzvy, na kterou jsi pyšný? My tě známe a víme, že se opravdu žádné výzvy nezalekneš.

Tak například stavba v jedné roubence, kde jsou všude dřevěné stěny. Postavili jsme sporák a kamna, bylo potřeba udělat odvětrání a hypokaust, který vytápí další

patro. Za dřevěnými trámy stěna, která je také vytápěná. A všechno to prochází kolem dřeva. Takže požární technické řešení bylo velmi důležité a náročné a bylo potřeba to dobře vymyslet. V takových případech se opravdu jistím a raději udělám nějaké opatření navíc, i když mě to zpomalí.

Například když jsme tenkrát stavěli pro pana Kellnera ve Francii v hotelu, který byl samé dřevo, tam jsem se pro jistotu jistil třikrát, protože suché dřevo chytne rychle, a kdyby shořel celý hotel, to bych asi musel jít pak skočit šipku ze Žďákováku.

To všechno stíháš sám?

Mám tři zaměstnance. Dva šikovné kolegy, na které se mohu spolehnout, nejen co se týká dobře odvedené práce, dodržení technologických postupů a preciznosti, ale také v chování k zákazníkům. Často staví už v hotevém interiéru, takže ví, že musí dávat pozor, aby se nic nepoškodilo. V kanceláři/na prodejně mám jednu velmi šikovnou a spolehlivou kolegyni, která má výborné technické znalosti a je milá k lidem. To je pro mě velká pomoc a jsem za takové zaměstnance opravdu rád, navíc když spolu všichni dobře vycházíme.

Celá parta se pravidelně schází každý rok v Hlašovcích.

A co ty, máš doma nějaké topidlo?

Samozřejmě, dvě. Sporák a potom taková jednoduchá sloupová kamna s absorbérem. Potom máme ještě v práci postavený sporáček, kde také vaříme. Sporák má tu známou výhodu, že se celkem rychle roztopí a hřeje a zároveň na něm kdykoli uvaříte. Letos jsem na něm uvařil 25 litrů leča, mám ho rád, dávám ho zavařeně dětem a taky pod maso.

Dá se říct, že práce je tvým koníčkem nebo stíháš ještě něco?

Rád chodím na ryby, máme s kamarádem loď na Podolsku, pod podolským mostem, takže brouzdáme po přehradě, a to je nádhera. A samozřejmě chalupa je další koníček a víc už nestíhám. Já pocházím z vesnice a myslím, že nejlepší bydlení je v domě, když má člověk svůj dvorek. Asi třicet let jsem bydlel v bytovce, ale to není nic pro mě.

Když jsem byl malý, měli jsme doma sporák s ležením. Koncem 60. let ho u nás stavěl pan Klíma, to byl vyhlášený kamnář. Já si ho pamatuji a on si mě pamatoval kvůli jisté příhodě jistě také. Vzpomínám, že když byl u nás, tak jsem ho rád pozoroval při práci. Jen jedna věc mi vadila a rozčilovala mě, ta bublinka v jeho vodovázce. Považoval jsem to za vadu náradí, a tak jsme mu ji opravil, vzal jsem kladívko a tu bublinku jsem zlikvidoval (smích). Nemám prostě rád žádný kazy.

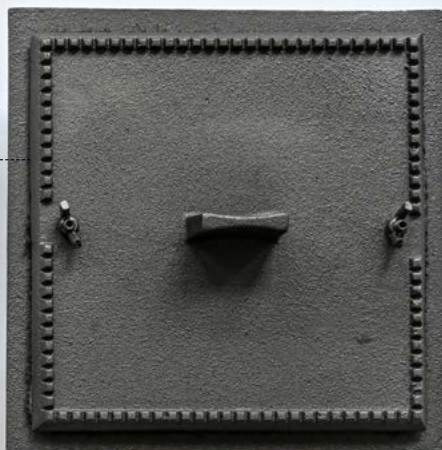
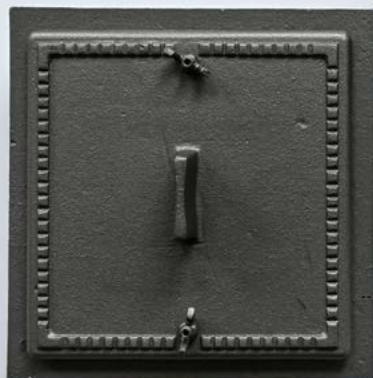
A my si myslíme, že to možná začalo s tou kamnařinou už tenkrát při opravě kamnářovy vodovázky a pak už jen zbývalo sbírat ty životní výzvy. Moc děkujeme za příjemný rozhovor.

Vladimír Hejna jako Živnostník jihočeského kraje v roce 2013

150 x 150mm

1 224,- Kč

125 x 125mm

1 148,- Kč

Vyšperkujte svou stavbu
skandinávskou klasikou!

Westbo litinové špunty

Ozdobný **čisticí špunt** ze švédské litiny je nejen vysoce funkční, ale především esteticky dokonale ozdobí vaši kachlovou stavbu nebo obestavbu krbové vložky.

KINGFIRE KANTO SC krb integrovaný do komínu

SCHIEDEL

reddot winner 2023
best innovative product

reddot winner 2023
best of the best

ROHOVÝ
KRBOVÝ
MODUL
+ KOMÍN
= V JEDNOM

www.schiedel.cz

Stoleté stodole vdechla nový život moderní dřevostavba

Text | Dana Jakešová
Foto | Martin Zeman

Zdání klame. Na první pohled vypadá stavba jako starý, ale citlivě zrekonstruovaný dům, novostavbu by za starými zdmi hledal jen málokdo.

Kamna jsou vyrobená na míru, dokonce se i některé kachle vyráběly na zakázku jen kvůli majitelům domu, aby byly zaoblené. Barva má imitovat železná kamna, která měli ve starém domě.

Náměstí malého středočeského města, které se pyšní bohatou historií, obklopují různorodé domy. Žádný z nich ale nevypadá jako dřevěná novostavba, kterou hledám. Přece jen tu ale je, jen dokonale ukrytá za nenápadnými šedými vraty. Jakmile jimi projdete, pohled na moderní dřevostavbu vestavěnou do více než sto let staré kamenné stodoly vám vezme dech.

Tuhle zahradu se starou stodolou znali Václav s Marií už dlouho. V přilehlém domě totiž léta žije Václavova babička, navíc právě sousední zahradu roky užívala. Před pár lety začali manželé přemýšlet o tom, že by ji koupili. Už jen proto, aby mohli ovlivnit, co bude stát vedle babiččina domu. Zvažovali, že by stodolu zbourali a postavili zde třeba byty. I když se jednání zpočátku táhla, na podzim roku 2019 se majitelky shodly na tom, že nemovitost prodají.

Zlom přišel v okamžiku, kdy se Václav s Marií vypravili na prohlídku stodoly, kterou zatím znali jen zvenku. Stačil totiž jediný okamžik a věděli, že původní záměr nepřipadá v úvahu – byty zde rozhodně nebudou. Prostor je natolik uchvátit, že ho začali chtít pro sebe. „Bylo sice hned jasné, že chceme zachovat právě tu stodolu, protože ta dodává místu jedinečné kouzlo,“ vypráví Marie, „na druhou stranu jsme ale věděli, že jednoznačně preferujeme novostavbu.“ Jejich původní dům byl totiž starší, zrekonstruovaný a oni už se s problémy, které moc dobře znali na vlastní kůži, nechtěli při stavbě ani následném užívání potýkat.

↑ Borovice v hlavní roli: Stěny ve vstupní chodbě v přízemí i chodbě v patře jsou obloženy borovicovou překližkou, která je ale natřená barevným olejem. „Barvu jsme ladili hodně dlouho, zkoušeli jsme jich míchat několik, třeba dva díly jedné doplnit další. Tak dlouho, než jsme byli spokojeni,“ popisuje majitel.

← 2 v 1: Do staré stodoly si majitelé nechali vestavět moderní dřevostavbu

Shrnuto, chtěli zachovat starou stodolu, která na místě prokazatelně stála již v roce 1912. Současně však chtěli bydlet v novém domě. Jedinou variantou, která tak přicházela v úvahu, bylo vestavět nový dům do staré kamenné stavby. S touto myšlenkou oslovili mladého architekta Michala Karneta, jehož práci dobře znali a obdivovali ji. Ten hozenou rukavici přijal. „*Líbila se mu ta výzva, že bude navrhovat něco do takhle striktně vymezeného prostoru, a přitom bude moct zachovat něco*

unikátního, neopakovatelný genius loci, který tady byl,“ říká majitel domu. A jelikož stodola stála mezi dvěma zahradami, bylo potřeba vyřešit také jejich propojení, tedy jak stodolu zprůchodnit z jedné strany na druhou.

Zbývalo se rozhodnout ohledně stavební technologie, přičemž volba padla na prefabrikovanou dřevostavbu. Pro vestavění novostavby do staré stodoly byla totiž skvělou volbou. O dodavatelské firmě měli majitelé

jasno od začátku. Znali jejího majitele a věděli, že umí dodat to, co potřebují. V obou případech měli šťastnou ruku.

„Sedl“ si hned první koncept

Určitá nervozita, jak se architektovi podaří s neobvyklým zadáním „poprat“, tu přece jen byla. Velmi rychle se ale rozplynula. „*Hned první koncept, jak nový dům*

vestavět do staré stodoly, byl rovnou ten pravý,“ konstatuje pán domu.

Propojení obou zahrad vyřešil průjezdem. Přízemí je tak zastavěno jenom zčásti, v patře zabírá obytná část větší plochu, zčásti přitom leží na ocelové konstrukci, která se klene nad průjezdem. Také s rozvržením interiérů došli investoři s architektem rychle k finálnímu řešení. Na vstupní chodbu navazuje velký obývací

prostor s kuchyní a jídelnou. „Chtěli jsme mít velkou kuchyni propojenou s obývacím, aby ten, kdo vaří, byl součástí dění, abychom mohli být jako rodina pohromadě,“ popisuje Václav. Také měla být řešená prakticky. I to se povedlo. Mimo jiné majitelé oceňují spížku, kuchyň je stále uklizená, zároveň ale mají vše při ruce. Další obytné místnosti jsou v patře – ložnice, dva dětské pokoje, dvě koupelny, pracovna spojená s pokojem pro hosty a malé domácí fitness. Na ložnici navazuje velká

terasa nad průjezdem, pro niž majitelé využítí teprve hledají.

Přízemí navíc doplňuje praktické zázemí. V obytné části je to technická koupelna, která se hodí třeba po návratu z dovolené, kdy do ní rovnou putuje všechno špinavé prádlo. Z druhé strany na průjezd navazuje drobnější stavba, již ne dřevěná, ale vystavěná z pórobetonu (bylo to jednodušší technologicky), kde je technická místnost.

Budiž světlo

Když bylo tohle všechno jasné, nechali si majitelé připravit projekt pro stavební povolení a vydali se jednat s úřady. Mezitím s architektem připravovali detailnější rozpracování interiérů, vybírali materiály a barvy.

Kupodivu, i přes atypičnost stavby, proběhlo vyřízení stavebního povolení hladce. Pro úřad to byla no-

vostavba, stodola je vlastně jen taková dekorace okolo, střecha na ní nestojí. Ta je na dřevostavbě a stodolu jen překrývá, aby chránila její zdivo. Velikost nové střechy ani její sklon se však oproti té původní nijak nezměnily.

Přesahy střechy jsou ale tak velké, že je přízemí domu hodně zastíněné. Bylo tak třeba vyřešit, jak do interiéru dostat dostatek světla. I s tím se architekt popasoval

Kachlová kamna s osobitou kamnovou vložkou Brunner HKD 8

Kachlová kamna, to znamená tahový systém a akumulace. Také samozřejmě dnes tolik žádané sálavé teplo. Na druhou stranu je dnes práním téměř všech zákazníků možnost dívat se do ohně. To umožňují právě kamnové vložky, z jejichž sortimentu vyčnívá svými atypickými dvířky právě **HKD 8 od bavorské firmy Brunner**. Tato kamnová vložka zvládne hravě natopit i cca. 5 metrů šamotového tahu nebo 3,5 metru prefabrikovaného tahového systému, například **Brunner MSS**. Kachle z Kamnářství Bechyně na této stavbě mají radiální rohy, což koresponduje se zaoblenými příkladacími dvířky a tmavou efektní glazurou, která se dokonale hodí do moderních interiérů.

na výbornou. Část střechy je prosklená. Stejně tak jsou hodně prosklené stěny. Ta v čele celá, a navíc je „odskočená“ od stěny stodoly, další dvě mají velká okna. Kvůli velikosti jsou z hliníku, z plastu v takových rozměrech vyrobit nešla, resp. by musela být dělená. V patře ale investoři dali přednost plastovým.

Hrubá stavba za deset dní

Bez zádrhelů probíhala také samotná stavba, přestože i zde bylo potřeba překonávat různé překážky. Více než stoletá stodola totiž nemá vůbec žádné základy, s trochou nadsázky by se dalo říct, že kameny jsou naskládány rovnou na zemi. Když se tedy podél starých zdí kopala metr hluboká díra pro betonové základy dřevostavby, sledovali to majitelé se zatajeným dechem. „Měli jsme obavu, aby to staré stěny stodoly bez základů vůbec vydržely,“ říká Václav.

Pak mohla začít samotná stavba nového domu. Dodavatelská firma na místo přivezla připravené panely a montáž proběhla i přes stísněné prostory, v nichž se stavělo, velice rychle. Za deset dnů byla hrubá stavba včetně krovu kompletně hotová a přikrytá plachtou.

Zbytek stavby už probíhal pod taktovkou majitele. Firma sice nabízela stavbu na klíč, Václav ale chtěl být u všeho blíž. Jak ovšem konstatuje, určitě to není varianta vhodná pro každého. Znamenalo to totiž být často na stavbě i dvakrát denně. A samozřejmě si sám sehnal další dodavatelské firmy a řemeslníky, koordinovat termíny nebo řešit případné zádrhly. S tím ale díky zkušenostem a kontaktům Václavova otce, který se už dvě dekády pohybuje v developementu, nebyl problém.

Ve vlastní režii majitelů vznikala také zahrada. Paní domu absolvovala na dálku kurz zahradní architektury, díky němuž vznikl podrobný plán všech prvků a rostlin. Díky rozvržení zahrady z obou stran domu plní jedna funkci relaxační a druhá užitnou. „Společnými silami jsme pak zahradu podle manželčina návrhu realizovali,“ dodává Václav.

DŘEVO & stavby

Jak se staví, jak se v nich bydlí

Technické parametry stavby

Typ domu:	nízkoenergetický
Zastavěná plocha:	240 m ² (z toho hobby místnost + sklad 71 m ²)
Užitná plocha:	287 m ² (z toho hobby místnost + sklad 52 m ²)
Dispozice:	6+kk
Konstrukční systém:	difuzně otevřený prefabrikovaný panel MARTINICE GROUP DifúECO ENERGO
Zdroj energie / teplo:	tepelné čerpadlo + podlahové vytápění, komín + krbová vložka
Součinitel prostupu tepla stěnou:	U = 0,15 W/m ² K
Architektonická studie:	Ing. arch. Michael Karnet
Realizace:	2021, Martinice group, www.martinicegroup.cz

isd Trade s.r.o.

Výhradní distributor pro Českou a Slovenskou republiku.
www.isdtrade.cz | info@isdtrade.cz | telefon: 722 35 35 35

Objevte krásu a teplo našich **krbových kamen a krbových vložek z Kanady a Belgie**. Z více než 50-ti vystavených modelů na naší vzorkové prodejně, včetně dalších produktů od výrobců předních značek, si vybere opravdu každý.

Zastavte se u nás a načerpejte inspiraci. **Rádi pomůžeme s výběrem topidla pro váš dům a popřípadě doporučíme kamnáře**, který zakázku zrealizuje.

CHCETE SE DOBŘE PŘIPRAVIT NA PŘÍŠTÍ ZIMU? RÁDI VÁM S TÍM POMŮŽEME

CENTRUM

KRBŮ a KAMEN

Kamnářství Jan Praus

Prodejna – showroom:

508 01 Hořice – Březovice 54

☎ 608 288 528 • centrumkrbu@seznam.cz

Aktuální otevírací dobu prodejny naleznete
na **www.centrumkrbu.cz**

Na obrázku kachlová kamna s kamnovou vložkou Oslberg Profi K 12
se stavěným tahovým systémem a regulací Timpex.
Kachle K&K Poker v glazuru E 124 Biscuit a MX 157 Caffè Latte.

Chalupa Pod Šerovnou

Kachlová kamna od Romana Hanuše jsou skutečným
srdcem v Chalupě Pod Šerovnou.

Jejich sálavé teplo, tlumené praskání dřeva a krásné zdobené
kachle dodávají interiéru jedinečnou atmosféru útulnosti.

Rádi Vás v chladných dnech přivítáme, přijďte se ohřát.

Rezervace pobytu www.podserovnou.cz.

Zvěřence 1, 383 01 Záblatí

Telefon: +420 722 944 663

E-mail: chalupa@podserovnou.cz

Kominický karaoke bar: nápad, který se zrodil na střeše

Text | Julie Hrabánková
Foto | Camino karaoke bar

Těžko si představit dva vzdálenější obory než kominictví a karaoke. Přesto to funguje.

V Budějicích by chtěl žít každý. A co teprve, když milujete karaoke. Jsou tu hned tři karaoke bary, nicméně nás zajímal jen jeden konkrétní – bar, který provozují tři bratři kominíci. Vydali jsme se prozkoumat, jak k tomuhle překvapivému spojení vlastně došlo. Svůj splněný sen nám představil Jakub Kůta, zkušený kominík, nejstarší z bratrů a teď také majitel Camino karaoke baru.

Tři bratři a všichni kominíci. Není to úplně tradiční obor studia, jak jste se k němu dostali?

Já jsem nejstarší a jako první jsem se rozhodl, že se stanu kominíkem. Mám maturitu, pak jsem šel na vejšku, ale to mě nebavilo, tak jsem přešel na kominíka. Absolvoval jsem 3 roky na učňáku, praxi jsem měl v Krumlově, vyučil jsem se a rovnou si založil vlastní podnikání.

Potom se rozhodoval můj mladší bratr Tomáš, co bude dělat po základní škole, a kominictví mu taky

připadalo jako dobrý nápad. Praxi měl u mě. A nakonec i nejmladší bratr řekl, že půjde na kominíka.

Máte kominickou tradici v rodině? Nebo co Vás ke kominictví přivedlo?

Hledal jsem, co by mě mohlo bavit. Chtěl jsem dělat někde venku, protože když jsem studoval aplikovanou informatiku, tak jsem zjistil, že mě nebaví být někde zavřený v kanceláři. Mě bavila práce rukama.

Tady mě lákalo, že je člověk venku, leze po střechách. A myslím, že jsem udělal dobře, že jsem šel na kominíka.

A jak se tedy stalo, že najednou máte karaoke bar?

Já jsem do tohohle baru chodil už od svých 18 let docela často. Už před námi tu bylo karaoke. A jednoho krásného dne mě v hospodě napadlo, že bych si mohl otevřít svoje vlastní karaoke. Že to přeci nemůže být tak těžké. Hned jsem se toho nápadu chytil, začal jsem plá-

novat, v hlavě se mi to tvořilo. Přišel jsem za nejmladším bráchou s nápadem, že si otevřu karaoke a on mi bude dělat provozního – souhlasil.

Tak nápad by byl, jak se Vám ho podařilo uskutečnit?

Všechno bylo vymyšlené, ale chybělo nám místo, nějaká vize a název. Shodou okolností jsme pak seděli s kolegou na střeše a on mi povídá: „*Tak se můžeš jmenovat Camino, jako italsky komín, když kominictví vzniklo v Itálii.*“ To se mi líbilo. A pustil jsem se rovnou do hledání prostor. Věděl jsem, že na tomhle místě býval Snackbar, který ale už skončil. Ještě na té střeše jsem zavolaal majiteli a řekl mi, že se to místo zrovna bude za měsíc nebo za dva uvolňovat. Říkal jsem si, ty jo, takhle rychle, no tak dobře, jdeme do toho.

A následovala nějaká rekonstrukce předpokládám, hodně se to tady změnilo.

To místo bylo v žalostném stavu. Museli jsme velkou část rekonstruovat, opravit, předělávat. Hodně věcí jsme si udělali sami, něco s pomocí známých řemeslníků. Před rokem a půl jsme otevřeli a nějak to šlape.

To muselo chtít spoustu odvahy, měli jste nějaké předchozí zkušenosti s podobným podnikáním nebo z gastr obecně?

Vůbec. Taký mě od toho všichni odrazovali a podceňovali mě: „*Jsi kominík, nemůžeš mít bar.*“ Ale jasně, člověk se pořád učí, je to úplně jiný byznys, všechno funguje jinak. Roli hraje každá desetikoruna. To jsem se taky musel naučit.

Nedávno jste k baru přidali ještě kavárnu a otevřeli jste i přes den.

Ano, to jsem vlastně otevřel kvůli mámě, zaměstnal jsem ji. Uvidíme, jak se kavárna chytne. Bar jede dobře, takže kavárna je spíš takový doplněk.

Jak moc zasahujete do chodu baru? Necháváte to na bráchovi?

Hodně do toho zasahuju. Jinak by to tady shořelo :) Přes léto jsem tady byl i za barem, když bylo potřeba. Neustále na všechno dohlížím.

Máte pocit, že se Vám skutečně splnil sen, nebo už přišlo to vystřízlivění, že je to vlastně spousta dřiny vlastnit takový podnik?

Splněný sen to byl na začátku, ale pak postupně člověk vystřízliví rychle. Kdybych do toho nešel, tak si ušetřím spoustu nervů a námahy. Ale jak říkám, teď už je to vlak, který nejde zastavit. Kdybych byl věděl, co mě všechno čeká, tak bych si to hodně rozmýšlel.

Co Vás tohle podnikání naučilo?

Jsem nesmrtelný a nemusím spát :). Je to úplně nové odvětví podnikání, poznal jsem spoustu nových lidí, uzavřel nové spolupráce, dostávám se na společenské akce.

Co Vaše kominické podnikání? Jste vytížený?

Jsem. Tady v Jihočeském kraji je asi celkem dost kominíků, ale práce je pořád hodně. Já dělám hlavně výchozí revize ke kolaudacím, brácha dělá klasický kontroly a čištění. Vlozkujeme komíny, frézujeme komíny, spolupracuju se stavební firmou, která opravuje komíny. Pokryjeme všechno.

Nabízíte v baru také nějaký speciální kominický drink?

Přes den, speciální kominickou kávu a limonádu – je v ní led lehce s příměsí aktivního uhlí, které to obarví, a celý drink je černý – taková voda se sazema.

Taky si někdy zazpíváte ve vlastním baru?

Jojo často. Pořád mám karaoke rád.

A máte nějakou svoji oblíbenou písničku?

Berušku od T-boyz.

Na závěr snad už jen řečnická otázka: Kam jinam by měl kamnář vyrazit za písničkou než právě sem?

Přijďte si vybrat ta pravá kamna do našeho showroomu v jihočeské Soběslavi

Zveme vás do našeho showroomu v malebné Soběslavi, kde vám u dobré kávy rádi pomůžeme vybrat kamna přesně podle vašich představ. Společně vybereme ten správný typ kachle, ideální glazuru a doladíme i celkový tvar kamen tak, aby dokonale zapadla do vašeho domova.

Preferujeme individuální přístup, a proto si prosím domluvte návštěvu předem telefonicky – jen tak se můžeme věnovat pouze vám a vytvořit nerušený prostor pro vaše přání a nápady.

Mnoho zákazníků si přeje, aby jejich kamna byla skutečně jedinečná, například s osobním motivem nebo vlastním návrhem. I taková přání splníme s radostí a společně najdeme to nejlepší řešení, které vaše kamna promění v originální klenot.

Těšíme se na vás!

NAVŠTIVTE NÁŠ SHOWROOM V SOBĚSLAVI

nábřeží O. Ostrčila 257/III

pondělí – pátek 7 – 15 h (úterý a čtvrtek do 17 h po telefonické domluvě na tel: 777 023 270)

www.kamnarstvi-bechyne.cz

Boj proti dezinformacím zaznamenává první dobytá území

Text | Julie Hrabánková
Foto | AEVD

Měsíc od startu svého působení už si Asociace pro ekologické vytápění dřevem (AEVD) připisuje první úspěchy své činnosti. Jednání s ministerstvem, ohlasy ze zahraničí i vřelé přijetí lokálních firem.

Asociace vznikla jako reakce na stále častěji se objevující dezinformace o zákazu topení dřevem, které se šíří na internetu, ale i v odborných kruzích. AEVD v čele s Michalem Bartoškou se tak vydává na cestu boření mýtů a své zbraně vidí zejména v edukaci a osvětě. „Chceme vzdělávat laickou i odbornou veřejnost v tom, jak správně užívat topidla. Dá se říct, že 4 z 5 majitelů topidel netopí takzvaně „uhlíkově neutrálně“.

Kudy vede cesta?

Díky členům, kterými jsou zejména výrobci a distributoři topidel, získala AEVD cenný kontakt s koncovými zákazníky. Obchodní zástupci už nyní objíždějí na 350 prodejních míst v ČR a distribuují informační materiály, aby se dostaly k zájemcům o topidla. Skrze prodejce je také možné informace přikládat ke všem spotřebičům.

Další možnost, jak šířit svou agendu, pak AEVD vidí v práci kominíků a revizních techniků, kteří jsou v pravidelném kontaktu s uživateli topidel a mohou jim informace předávat osobně.

Bartoška k tomu dodává: „Nezaznamenal jsem nikoho, z okruhu kamnářských a kominických firem, kdo by řekl,

že o to nemá zájem nebo že se ho to netýká. Mnozí nám proaktivně nabízejí své dosahy - prostor v médiích, cesty, jak šířit myšlenky, vlastní prostory. Když je navštíví obchodní zástupci s materiály, tak to velmi kvitují. Řekl bych, že to vzali za své.“

Je to venku – poleno povoleno!

Spolu se zahájením své činnosti vypustila AEVD také kampaň s názvem Poleno povoleno a zdá se, že více než dobře plní svůj účel. „Ohlasy jsou za mě překvapivé, nečekal jsem je zdaleka v tak hojném počtu a tak pozitivní,“ vyzdvihuje úspěch kampaně Bartoška. Překvapivě rychlé reakce přišly nejen z místních mediálních domů, které se od té doby pravidelně ozývají s dotazy, ale i ze zahraničí. O AEVD už nyní vědí ve všech sousedních státech a došlo i k jednání s asociací na evropské úrovni.

„Aktuálně už také řešíme nějaké věci s Ministerstvem životního prostředí. Schůzky probíhají hned na několika úrovních, tedy nejen, co se týče ekologického vytápění, ale také dekarbonizace ekonomiky a jsme v kontaktu i na úrovni tiskových oddělení, aby směrem k veřejnosti byla komunikace jednotná,“ popisuje Bartoška a dodává,

že zájem o téma ekologického vytápění je i na akademické půdě: „Jsme v kontaktu s Přírodovědeckou fakultou UK – mají možnosti realizovat měření CO₂ v konkrétních lokalitách či obcích a chtějí společně s námi přesvědčit jejich obyvatele, aby usilovali o snížení emisí. Napřesrok bychom pak mohli měření opakovat a ideálně vidět zlepšení.“

Co se bude dít dál?

AEVD nezhálí a připravuje další kroky ve svém boji s dezinformacemi. V krátkodobém hori-

zontu by si ráda získala ještě více pozornosti a podpory velkých institucí, a to i na uniijní úrovni.

Za klíčové hráče v rámci šíření osvěty považuje AEVD zejména prodejce, kamnáře a kominíky. „Chceme primárně začít edukovat tyto skupiny, aby byly schopny přesvědčivě reagovat na chybné informace o zákazu topení dřevem, se kterými zákazníci čas od času přicházejí. Potřebujeme jim poskytnout návod, zdroje a efektivní způsob, jak uvádět informace na pravou míru,“ shrnuje nadcházející plány AEVD Bartoška.

OVĚŘENO

Poleno

Povoleno!

**Dřevem
se topilo
a topit bude**

www.aevd.cz

Kamnářský lexikon

Forma – v keramice je zařízení používané k vytváření keramického výrobku do požadovaného tvaru. Obvykle se jedná o jednodílnou nebo vícedílnou pevnou konstrukci, která se naplní hlínou či keramickou lící suspenzí, přičemž její tvar určuje výsledný vzhled a rozměry keramického výrobku. Formy mohou být vyrobeny z různých materiálů, jako je sádra, kov nebo dřevo a mohou být jednoduché (pro základní tvary) nebo složité (pro detailní vzory a struktury). Formy jsou pro výrobu kachlů používány již více než 500 let.

Formování – v keramice termín „formování“ označuje proces, během kterého je surový keramický materiál (například hlína) tvarován do požadovaného tvaru. Tento proces zahrnuje různé techniky, jako je ruční modelování, lití do forem, točení na hrncířském kruhu nebo lisování. Formování je klíčová fáze v tvorbě keramických výrobků, protože určuje jejich konečný vzhled, funkci a vlastnosti před finálním vypálením a glazováním.

Futrování – znamená vyplňování vnitřní strany kachlů materiálem, jako je například šamot, což zvyšuje akumulaci tepla a podporuje rovnoměrné rozložení tepla po povrchu kamen nebo kachlového pláště.

Fazeta – je zkosená hrana na kachlích, která vzniká zešikmením hrany pod určitým úhlem. U kachlových kamen má fazeta estetickou i praktickou funkci – dodává kachlům dekorativní vzhled a zároveň může opticky zvýraznit jejich tvary. Velmi často se dříve používalo dvoubarevné provedení kachle se strženou hranou – fazetou, takže fazeta byla v bílé či smetanové barvě a plocha kachle nejčastěji světle modrá.

Fundamet neboli sokl. Ve vztahu ke kamnařině je „fundament“ základem, na kterém jsou kamna postavena. Jde o pevnou a stabilní základnu, která zajišťuje správné usazení a bezpečnost celé konstrukce kamen. Fundament musí být dostatečně nosný a často je tvořen z betonu, cihel nebo jiných pevných materiálů, aby unesl hmotnost kamen a zajistil jejich správnou funkci a bezpečný provoz.

Filtr – označuje zařízení nebo prvek sloužící k zachycení pevných částic, sazí nebo jiných nečistot vznikajících při spalování. Filtry se používají například v některých typech moderních kamen, krbů nebo kotlů na dřevo či jiné tuhé palivo, aby se snížilo znečištění a emise škodlivých látek do ovzduší. Často mohou být součástí systému pro čištění spalin, například elektrostatických nebo mechanických filtrů, které pomáhají zlepšit ekologický dopad spalování.

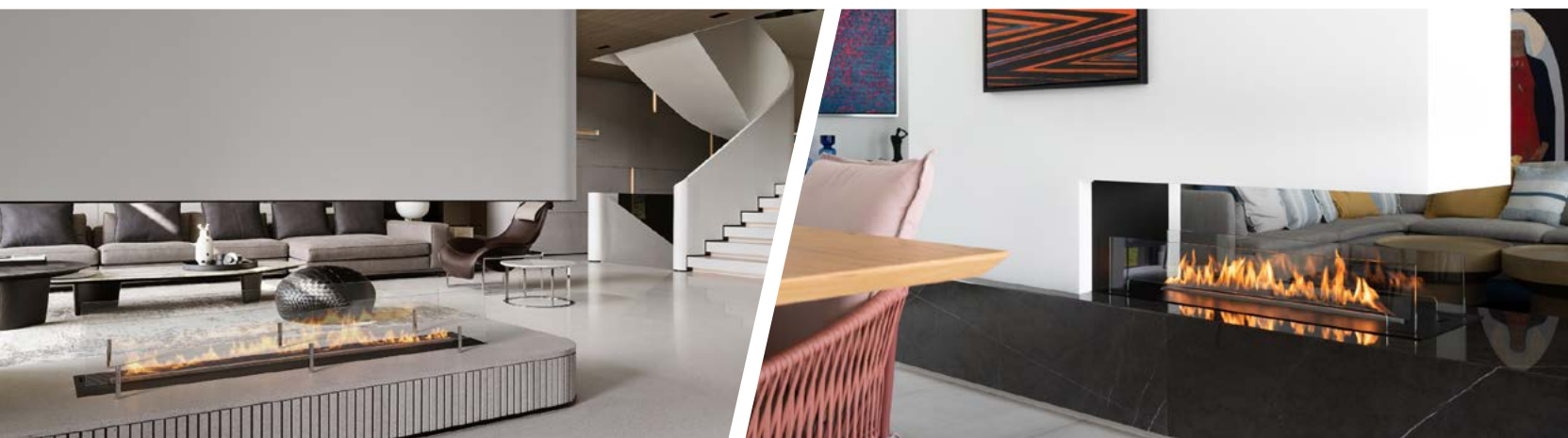
Fyzikální vlastnosti – kachle používané v kamnařině mají několik důležitých fyzikálních vlastností, které ovlivňují jejich funkčnost a využití v kachlových kamnech:

1. Tepelná akumulace
2. Tepelná vodivost
3. Mechanická pevnost
4. Tepelná roztažnost
5. Odolnost vůči vysokým teplotám
6. Povrchová úprava a glazura

Tyto vlastnosti společně přispívají k tomu, aby kachle plnily své funkce v kamnech co nejefektivněji a zároveň esteticky obohacovaly jejich vzhled.

KRBY META~~X~~

KRBY KAMNA PECE

Nemáte komín a přesto toužíte po krbu?
Zvolte automatický krb na biolih, který komín nepotřebuje.

- ♦ Získáte krásu skutečného ohně
- ♦ Bez kouře a sazí
- ♦ Uhlíkově neutrální
- ♦ Ovládání pomocí dálkového ovladače, mobilní aplikace, možnost napojení na Smart Home Systém
- ♦ Automatická plnicí pumpa, bezpečnostní senzory
- ♦ Maximálně bezpečný – žádný kontakt mezi ohněm a palivem – technologie, kdy hoří ethanolové výpary, ne samotný biolih

Prohlédněte si projekty s krby PLANIKA

Stáhněte si katalog značky PLANIKA

planika

Dovozce značky PLANIKA do ČR je firma

METAX KRBY s.r.o.

Vídeňská 262/125 | Brno

krby-metax.cz | ☎ 774 486 667

Neváhejte nás kontaktovat.

Milevsko

kolébka jihočeských kamnářů

Text | Růžena Srbová
Foto | archiv Kolem kamen

Nejdřív se nám zdál titulěk článku poměrně nabubřelý, ale čím víc jsme studovali historické prameny, tím více jsme se utvrzovali v názoru, že pokud bychom se ve středověku vydali pátrat po kamnářském řemesle, na území Milevska bychom byli stoprocentně úspěšní.

Adam a Eva u stromu poznání, Milevsko – klášter,
komorový kachel

Adam a Eva u stromu poznání, Milevsko – dům čp. 1,
rohový výklenkový kachel

Pokud máte pocit, že otázka efektivity topení je doménou konce 20. století a nového milénia, možná vás trochu vyvedeme z omylu. Tato otázka se totiž táhne celými dějinami lidstva od té doby, co člověk začal budovat svá první obydlí a lámal si hlavu nad tím, jak si v něm zpříjemnit pobyt v chladných měsících. Jak dosáhnout toho, aby bylo v domě méně dýmu a více tepla. Jak efektivně spoutat oheň na relativně malém prostoru, jak odvádět kouř ze spalovaného dřeva a co udělat pro to, aby se vytvořené teplo co nejdéle udrželo tam, kde je ho potřeba. Tehdy, v temném a chladném středověku, se začaly psát dějiny jednoho z nejstarších lidských řemesel – kamnářství.

Lepší a efektivnější vytápění mělo už tehdy, stejně jako je tomu dnes, svůj sociální aspekt. Zatímco se ve středověku prostý lid choulil v zakouřené světnici kolem dýmníku, v kláštorech, na hradech a v měštanských domech se dumalo nad tím, jak na to. I tehdy to byla do značné míry otázka peněz, protože, jak víme, pohodlí něco stojí. Rozvoj kamnářství byl tedy pomalý a narážel na řadu úskalí. Po údobí klasických hliněných staveb přišla logicky na přetřes i otázka, jestli by se ta velká bedna na topení nedala něčím obložit. Jako dobré a efektivní řešení se nabízel logicky keramický střep, který měl v české kotlině bohatou tradici především v hrnčířství. Proto se první kamnové kachle tak nápadně podobaly soustavě hrnců a dodnes se jim říká kachle nádobkové. Jak se ukázalo, obložit topidlo keramikou bylo dobré řešení s obrovským potenciálem funkčního i potenciálního rozvoje. Od těch časů až po dnešní dny je situace v podstatě stejná. U stolu sedí kamnář, proti němu manželka, která si vybírá motiv a barevné řešení, a vedle ní manžel, který poněkud zachmuřeně přemýšlí nad tím, jak to zaplatí. I tento genderově poněkud stereotypní obraz se v dnešní době přece jen začíná měnit. K úplnému prohození role

manžela a manželky máme ale pořád ještě poněkud daleko.

Milevsko, odkud pochází i kamnář Milan Hejna, bylo jedním z nejvýznamnějších středověkých center jižních Čech díky premonstrátskému klášteru, kolem kterého postupně vyrostlo prosperující město, ve městě domy a v domech kachlová kamna, jejichž zbytky dodnes archeologové při rekonstrukcích či demolicích nacházejí. Skládají z nich mozaiku krásného řemesla, které přečkalo celá staletí. Paradoxem vývoje je fakt, že dnes na Milevsku nepůsobí jen jeden kamnář, ale na okraji města stojí i velká továrna výrobce tepelných čerpadel. Holt touhu po pohodlí nezastavíme. Ale co chudáci z budoucích generací archeologů. Ti se budou při vykopávkách divit.

Sever píseckého okresu spadá do zájmového okruhu Milevského muzea. V jeho sbírce se nachází výjimečný soubor pozdně gotických kachlů, který pochází z domu čp. 1 na náměstí v Milevsku. Tato budova od konce 16. století sloužila jako radnice, předtím ji ale vlastnili nižší šlechtici. V 70. letech 20. století byl v zásypech nad klenbami přízemních místností dělníky náhodně objeven soubor pozdně gotických kachlů. Podle charakteru výzdoby je lze jen rámcově datovat do 2. poloviny 15. – 1. třetiny 16. století. Svými nadprůměrně velkými rozměry mezi nimi vynikají torza výklenkových kusů, které byly osazeny v pravoúhlých nárožích kamen. Jejich nika na zadní straně nese reliéfní figurální výzdobu s náboženskými náměty a na přední straně byla uzavřena prořezávanými panely na způsob gotických hrotitých oken. Výklenkové kachle z Milevska dávají představu o nárocích příslušníků elitní vrstvy městského obyvatelstva na konci středověku, ať šlechticů či ambiciózních zámožných měšťanů. Jak říkáme, je to pořád stejné.

Prorok Jonáš a velryba, Milevsko – klášter, komorový kachel

Svatý Jiří zabíjející draka
Milevsko – dům čp. 77, komorový kachel

Loutnista a dudák
Milevsko – klášter, komorový kachel

Kalich s hostií
Milevsko – ul. Československých legií,
u čp. 263, akrotérion

FOR[®] PASIV

12. VELETRH NÍZKOENERGETICKÝCH, PASIVNÍCH
A NULOVÝCH STAVEB

Souběžně probíhající akce:

FOR WOOD | FOR THERM

P V A
EXPO PRAHA

www.forpasiv.cz
6.-8. 2. 2025

ODBORNÍ PARTNEŘI

CENTRUM
PASIVNÍHO
DOMU

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

DŘEVOSTAVITEL

DŘEVO&stavby.cz

PASIVNÍ
domy

PARTNER PVA EXPO PRAHA

shopex.cz

PARTNER PRO ENERGETIKU

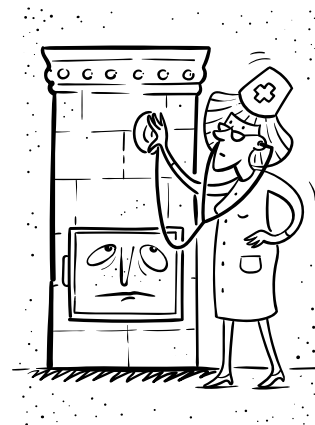
Enmon

OFICIÁLNÍ VOZY

SKODA

Co s nimi...

Preventivní péče o kamna – první část

Text | Radka Bukovjanová
Foto | archiv Radky Bukovjanové

Preventivní péči rozumíme zejména podmínky uložení a manipulace. To, jak se o kamna staráme a jak s nimi zacházíme, prodlužuje životnost materiálů a tím i životnost topidla. Dnes bych se ráda v tomto pravidelném periodiku zaměřila na preventivní klimatické podmínky, které jsou totožné jak pro topidla historická, tak pro novodobá kachlová kamna.

Vlevo: Historická kamna uložená v nevhodných podmínkách v soukromém rekonstruovaném objektu v Praze – kamna byla vystavena působení mrazu a vlhkosti a byla zanesena vysokou vrstvou ptačích exkrementů.

Vpravo: Nově postavené funkční topidlo ve skanzenu Strážnice. Pro stavbu byly použity historické kachle a kopie kachlů, uvnitř sporáku jsou nové vyzdívky, proběhlo napojení na nově zhotovený komín.

Co jsou klimatické podmínky

Na preventivní péči spočívající ve vhodných podmínkách uložení upozorňují zejména restaurátoři, konzervátoři, technologové a instituce spravující historické památky (pro ně existují dokonce mezinárodní normy ISO). Podle mého názoru by měly být ale automatickou znalostí každého majitele jakéhokoli objektu.

Preventivní konzervace, jak se odborně preventivní péči říká, je soubor opatření, která vedou k prodloužení životnosti a zároveň zachování materiálů. Kromě faktorů, jakými jsou například zabránění působení škůdců nebo ochrana proti povodni, jde především o klima, konkrétně tedy o relativní vlhkost vzduchu a teplotu, které spolu úzce souvisí.

Klimatické podmínky pro kachlová kamna, sporáky
Každý z nás ví, že kachlová kamna, ale také sporáky nebo keramické krby, když nejsou používány, pak trpí. Ve vlhkém a chladném prostředí neobývaných objektů (nejen chalup, ale i domů) často dochází k nevratnému poškození povrchu kachloví, při kterém se odlupuje glazovaný povrch, kovy reznou a topidlo celkově chátrá. Problémem bývají také zimní návštěvy objektů – majitel přijede do promrzlé chalupy, chce rychlé teplo a zatopí co nejvíce. To vše z dlouhodobého hlediska ovlivňuje, jak dlouho nám topidlo bude ještě sloužit, popřípadě v jakém stavu zachováme historická topidla a kachle do dob budoucích.

Narušení soudržnosti střepu a glazury ve vlhkém prostředí. Glazura se uvolňuje od keramického podkladu a tvoří puchýřky, při dalším působení vlhkosti samovolně odpadá.

Kamna většinou sestávají z několika druhů materiálů. Jsou to především kovy, jako například litina, mosaz, nerez, dále keramika v podobě kachlů, šamotů, také kamnářská hlína nebo tmely a někdy i vzácnější materiály, jako jsou kámen (typický pro krbové římsy), dřevo, porcelán ojediněle i slonovina (úchytky dvířek), slída (sklíčka dvířek).

Dvířka se slídovými sklíčky a slonovinová úchytka na popelníku

Každý z těchto materiálů vyžaduje specifické klimatické podmínky, my ale vždy musíme hledat kompromis. Doporučované hodnoty pro kamna zatím nebyly stanoveny, držíme se hodnot pro kombinaci kovů a keramiky, které jsou: teplota cca 18-22 °C (± 5 °C) a relativní vlhkost vzduchu cca 50 až 55 % (± 5 %), pro tento příklad jsou hodnoty vztaženy k historickým topidlům, která většinou nejsou používána.

Problematičtější stanovení doporučeného klimatu je u kamen používaných. Důležitým pravidlem pro funkční topidla je opatrnost při zatápění a zejména pozvolný náběh teploty. Extrémní nárůst teploty ovlivňuje především dilataci materiálů, které praskají – kachle, vyzdívky – nebo se krouť – kovové části.

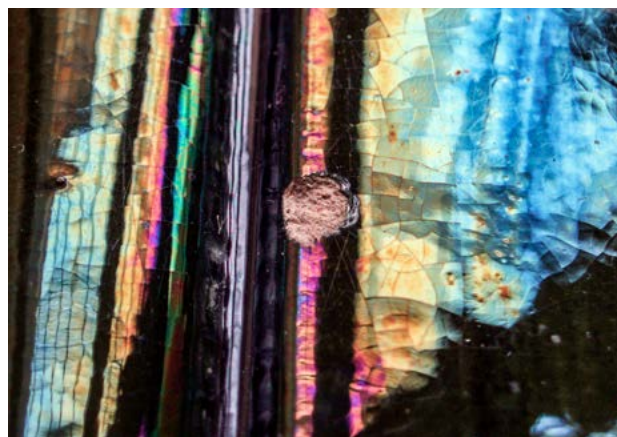
Žárem deformované a prasklé vnitřní křídlo příkládacích dvířek

Prudkým vzrůstem teploty dochází také ke kondenzaci vlhkosti nahromaděné ve vzduchu na povrchu předmětů. Vlhkost se promění ve vodu a začínají korozní procesy. Korozi kovů si každý z nás umí představit, ale dochází i ke korozi keramiky a glazury. Vlhkost stejně jako na vnějším povrchu kondenzuje i uvnitř tahového systému a v komíně.

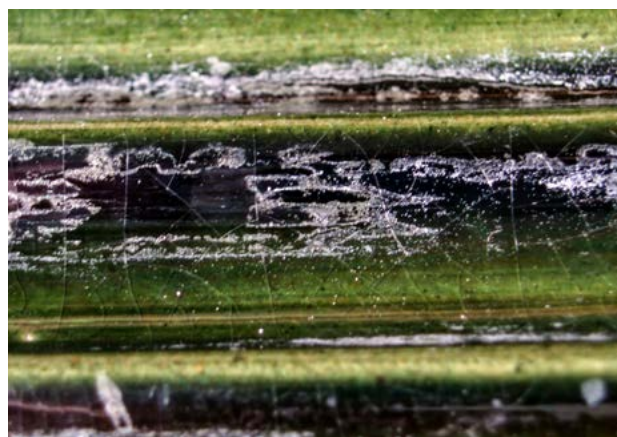
I při stavbě novodobých topidel by měli i kamnáři klást důraz právě na klimatické podmínky, tedy teplotu a vlhkost, které podporují vysychání topidel bezprostředně po jejich postavení, a také na podmínky při následném používání – tedy správné topení, ale také na dodržování klimatických podmínek v případě dlouhodobějšího nepoužívání kamen.

Všechny degradační procesy, které se v materiálu dějí, jsou totiž kumulativní (hromadí se) a jsou nevratné.

Vzhledem k tomu, jak je tato problematika složitá, je důležité si zapamatovat, že kamna bychom měli chránit před mrazem, ale hlavně před působením vysoké relativní vlhkosti vzduchu! Je mi jasné, že ne vždy lze udržovat ideální klimatické podmínky, ale je nutné, aby byly stále a stabilní. Je třeba se vyvarovat prudkým výkyvům, včetně zatápění.

Iridiscence glazury – průběh korozního procesu glazovaného povrchu, při kterém dochází k vyluhování látek na povrch glazury a ke tvorbě duhového „olejového“ odlesku. Dochází k němu působením vysokých hodnot relativní vlhkosti vzduchu.

Vyluhování látek pokračuje, dochází k matnění povrchu až k rozpadu povrchové vrstvy. Proces degradace glazury probíhá různou rychlostí na všech typech kachlů a je bohužel nevratný. Jak rychle bude proces probíhat, ovlivňují podmínky, ve kterých jsou kamna uložena. (Publikováno v knize Kachlová kamna v jižních Čechách v kapitole o restaurování.)

Temperování místností

V případě objektů, které jsou používány nepravidelně, lze doporučit, aby se místnosti alespoň mírně temperovaly, například pomocí akumulčních kamen. Tím se vyvarujeme zejména stavům, kdy v pátek přijedeme do zmrzlé chalupy a v neděli, když je v budově konečně obstojně, zase odjíždíme. Tyto teplotní šoky nesmírně poškozují celé topidlo, ale i ostatní předměty domácnosti a také celkově samotné objekty (včetně elektrických spotřebičů).

Historickým topidlům na zámcích nebo v hotelových resortech se někdy jejich funkčnost vrací pomocí zavedení elektrického topného tělesa. Děje se tak jednak z důvodů pocitových – kamna hřejí, jednak praktických – podpora udržování klimatu tam, kde je instalace jiného zdroje problematická, a také z důvodů problematičnosti obsluhy topidla – není nutné do nich přikládat.

Zámek v Čechách pod Kosířem – elektrické topné těleso do těchto čtyřmetrových kamen bylo umístěno skrz původní dvířka v komíně.

Zámek v Čechách pod Kosířem – detail umístění elektrického topného tělesa

Výhodou elektrického temperování je možnost nastavit si požadovanou teplotu, její pozvolný náběh, eliminování obsluhy topidla a tím i požární bezpečnosti, anebo možného poškození kamen.

Mohla bych říci, že nevýhodou elektřiny jsou náklady na její provoz. Na první pohled by se opravdu mohlo zdát, že je to drahé. Ale co když zvážíme v dlouhodobém měřítku vynaložené finanční prostředky na restaurování veškerých historických či sbírkových předmětů, nebo pořízení nového vybavení chalup, opravy teplotními výkyvy namáhaných topidel atd.?

Značku SPARTHERM na českém trhu zastupuje Fire Factory Distribution s.r.o.
nábř. Otakara Ostrčila 257, 392 01 Soběslav

KRBY PELANT

U Stadionu 1190, 434 01 Most

+420 602 347 979 | info@krbypelant.cz

www.krbypelant.cz

Promat

Vysokoteplotní materiály pro vás Horké chvíle s chladnou hlavou!

Materiály pro krby a kamna

www.promat.tech
Promat s.r.o.
Evropská 11 (The BLOX),
160 00 Praha 6

Bud' x nebo!

Text | Jan Pokorný
Foto | archiv Kolem kamen

Plynový krb **Barbas Belfires** Room Divider Medium

Plynový krb, nebo krb na dřevo?

Pokud máte ústřední topení řízené termostatem, nemusíte se (kromě složenek za elektřinu či plyn, případně jiný zdroj tepla) vlastně o nic starat. Odpadá vám starost o shánění dřeva, nemusíte si lámat hlavu s jeho kvalitou, vlhkostí ani skladováním, odpadá vám starost o to, kudy přivést externí vzduch k hoření, nemusíte

čistit sklo krbu, nemusíte uklízet třísky spadlé na zem, vynášet popel, čistit komín, shánět revizi na komín. Dalo by se říct, že toto řešení má jenom samá pozitiva, jenom – nevidíte oheň.

Pohled do ohně vám umožní krb na plyn nebo krb na dřevo. Pořízení toho na plyn vám moc vrásek na čele nepřidělá - teda pokud opět nepokládáme za problém ty složinky. Plynové krby jsou mnohem jednodušší na údržbu, protože zpravidla stačí vyčistit sklo jednou za rok. Instalace je také o něco jednodušší, neboť od-

kouření plynových krbů umožňuje i vodorovné vedení spalin, nehledě k tomu, že bývá realizováno takzvanými koncentrickými kouřovody. Koncentrické kouřovody jsou vlastně dvě roury v sobě. Zpravidla se dělá kombinace průměrů kouřovodů 200/130 mm nebo 150/100 mm. Středovou rourou s nižším průměrem jsou odváděny spaliny a prostorem mezi rourami je přiváděn spalovací vzduch do krbu. To má zároveň i tu výhodu, že se cestou do krbu předehřívá. Navíc můžete dálkovým ovládáním plynule regulovat výšku plamene,

a tedy i výkon krbu. No jo, ale plyn je neobnovitelné fosilní palivo.

Více méně jsme tedy dospěli k tomu, že krb na dřevo v sobě koncentruje většinu nevýhod. Ale atmosféru, kterou vykouzlí, vám nedá žádné jiné topidlo. A vlastně vám dá i kousek té nezávislosti. Komín táhne i bez zaplacených složenek a dostupnost dřeva je u nás stále ještě dobrá. Nehledě k tomu, že topení dřevem jako obnovitelným zdrojem je i udržitelné.

Brunner Kamin 51-88-50-88 Panorama

Mícháme kolem kamen

Alternativní varianta míchačky zvané Semafor tkví v tom, že se paradoxně nic nemíchá. Jednotlivá světla jsou umístěna v oddělených štampratech, které je nutné ve správném pořadí rychle vypít. Ke smíchání pak dojde až v těle konzumenta.

Šavle hore!

Text | Marta Jastrebnická a kolektiv redakce Kolem kamen
Foto | archiv Kolem kamen

Období adventního rozjímání bude již brzy nahrazeno frenetickým očekáváním příchodu Spasitele a s tím spojenou otázkou, co nám tak asi Ježíšek letos nadělí. My jsme toho názoru, že toto chmurné období plné nenaplněných očekávání a frustrujících návštěv úspěšnějších příbuzných nutně potřebuje zjemnit pravidelnými dávkami alkoholických nápojů. Nechme nyní stranou prosté otupování vánočním časem zjitřených smyslů vysokoprocentním alkoholem a pustme se do něčeho sofistikovanějšího, do míchání koktejlů.

A rovnou zapomeňte na míchané nápoje, kterými nás dlouhá léta oblbovali západní imperialisté ve svých propagandistických filmech. Vraťte se se s námi o letošních Vánocích do dob reálného socialismu. Žádný Manhattan, žádná Margarita, žádný zdegenerovaný barman, který předvádí hostům žonglování se sklenicemi a lahvemi, aby jim alespoň na krátkou chvíli dal zapomenout na skutečnost, že žijí ve světě plném naprostého úpadku, lži a válečného štvání a do reality všedního kapitalistického dne je uvedl až závěrečným vystavením účtu, při jehož spatření nezbylo nešťastnému proletáři nic jiného, než aby se zastřelil revolverem, který za tímto účelem vždy nosil v kapse.

Kdepak, my se na okamžik vrátíme do sladkých sedmdesátých a osmdesátých let v socialistickém Československu. Do doby vrcholící improvizace, po které ještě dnes mnozí tak nepochopitelně teskní. Žádné martini, žádný bols, žádná tequila, jen prostá česká vynalézavost, čerpající z poněkud omezené nabídky sídlištní samoobsluhy.

Na tento gastrozážitek jsme se opravdu těšili. Když šéfová na stůl vyrovнала flašky, ze kterých se bude míchat, starším ročníkům v redakci zářily oči jak dohasínající prskavky na vánočním stromku. To bylo vzpomínek, to bylo dojetí, to bylo krásy. Rum, zelená, griotka, vaječňák, vodka, fernet, pivo. V socialismu se prostě i s malým kašpárkem dalo hrát velké divadlo. My se o tom přesvědčili na vlastní kůži.

A rovnou vám říkáme, že pro mnohé to byl zážitek vskutku transcendentální. Jediný, kdo při této akci musel zůstat z technických důvodů bezpodmínečně střízlivý, byl totiž náš fotograf. Od té doby nás nená-

vidí, a některými z nás dokonce i lehce pohrdá. Ani se mu nedivím. Mě, když se mi vybaví věta: „*Dá si někdo Kominíčka?*“, se dodnes zmocňují poměrně smíšené pocity. My mladší a méně zkušení tuto akci zpětně považujeme za regulární cestu peklem. Ale kolega Blažek, chvíli před tím, než se prohlásil za episkopalistu a začal nám strnule žehnat, nám vysvětlil, že v té době existovala pekla ještě mnohem hlubší a temnější, přičemž zmiňoval jakousi výčepní lihovinu, okenu, čučo a denaturovaný líh. Nevím, nezažila jsem, nemohu soudit.

Každopádně to berte tak, že jsme za vás provedli průzkum bojem na dalším málo probádaném území. Socialistické míchačky v tomto směru jistě mohou obohatit vaše sváteční chvíle a dodat jim tu správnou atmosféru. Každopádně dodají potřebnou váhu vašim novoročním předsevzetím, které většina členů naší redakce letos, tváří v tvář tomuto zážitku a následné kocovině, pronesla již na začátku listopadu.

Na závěr přece jen přijměte několik dobře míněných rad:

Nesnažte se koktejly uvedené na následujících stranách obsáhnout všechny v rámci jedné párty. To se prostě nedá přežít.

Mějte vždy na paměti, že zákeřnost těchto míchaček spočívá především ve zpoždění jejich omamujícího nástupu. Ať nedopadnete jako naše Růža, která se po šestnáctém mozku, krátce poté, co prohlásila, že to s ní *fakt nic nedělá*, zřítíla pod stůl a probudila se, značně dezorientovaná, až po 24 hodinách.

Pamatujte, že následná detoxikace organismu bude trvat několik dní, během kterých se i nadále mohou objevovat poruchy vidění, sluchu, ledvinové koliky a časté návaly sebelítosti.

Prostě, jak se dnes říká, pijte s rozumem. Na druhou stranu, těžko to aplikovat na prostředí osmdesátých let dvacátého století.

Tak jako tak, přejeme vám i díky našemu gastrokoutku příjemné prožití vánočních svátků a veselého Silvestra. A šavle hore!

Houba

Oblíbený startovák každé párty, kdy je třeba zbavit dámy ostychu a trochu je uvolnit. Vzniká smícháním červeného vína s Coca Colou. Chcete-li akcelarovat účinek, přidejte rum, získáte nápoj zvaný Hypermičuda. Pokud kromě rumu přidáte ještě fernet, výsledkem je Rudý kladivo alias Leninova pomsta.

Žabí hlen

Velmi efektní a překvapivě i velmi chutný nápoj. Sklenici nejprve naplníte vaječným koňakem a do něj postupně po obvodu nebo přímo do středu přiléváte pepermintový likér. Pokud si dáte záležet, vzniklé obrazce způsobené mícháním tekutin s různou hustotou zcela jistě ozřejmí původ názvu tohoto koktejlu.

Mozek

Kombinace vaječného likéru a griotky vykreslí ve sklenici výraznou křivkovitou strukturu, tak se na to moc nevěšujte a rychle to do sebe obraťte. Důležité je lit do griotky vaječňák. Pokud místo griotky použijete zelenou a obrátíte postup tak, že do vaječňáku nalijete zelenou, výsledek se liší nejen barevně, ale i absencí mozkové struktury. Ne nadarmo se tomuto likéru příznačně říká zelený mozek neboli četař.

Kominíček

Kominíček se poměrně překvapivě stal jednoznačným vítězem našeho testu. Jedná se o samotný vaječňák posypaný čerstvě mletou kávou. Pokud se při jeho konzumaci chytíte navíc za knoflík, budete mít po celý příští rok štěstí. Pokud si ho dáte i během roku, minimálně vám připomene, že bude třeba zavolat kominíčka, aby vám vymetl komin.

Semafor

Namíchání tohoto drinku vyžaduje jistou zkušenost. Do skleničky nalijeme nejdřív vaječňák. Druhá fáze je nejnáročnější – vaječňák je třeba opatrně podél skla podlít griotkou. Jako poslední navrch opatrně nalijeme zelenou. Pokud máte pocit, že barvy na semaforu mají opačné pořadí, máte pravdu. V tom je kouzlo tohoto drinku. Abyste dostali semafor do správné polohy, je třeba sklenici rychle obrátit do sebe, zařadit jedničku, pustit spojku a vyrazit.

Vítr z hor

Tohle je typický protahovák, který vám uprostřed rozjeté párty znovu zbystří všechny smysly. Sami jsme se o tom přesvědčili. Někteří na něj vzpomínají dodnes. Svěží mátovou chuť zelené totiž můžete ještě akcelarovat kombinací s Alpou v obvyklém poměru 2:1. Tento mix vás dokáže protáhnout jako nic jiného.

Utopený bolševik

Jiná varianta – míchání griotky s Alpou je známo též pod poněkud drsným názvem Krámy Yettiho mámy. Díky výrazně různým hustotám obou tekutin je poměrně snadné udržet je oddělené, čímž vzniká velmi efektní nápoj. Pokud naopak obě tekutiny smícháte, získáte další z koktejlů, nazývaný poeticky Plameňák neboli Růžovka.

Vodníkově sperma

Velký panák zelené dolijete mlíčkem do kávy, tzv. kapucínkem. Nejprve si vychutnáte vizuální stránku drinku, která si jistě nezadá s jeho názvem. Chuťově se jedná o velmi příjemnou, ale také velmi zákeřnou dobrotu. Smetánka totiž značně otupí ostrost zelené, ale její účinky nijak neminimalizuje. Takže v příjemném rozhovoru s ostatními si dáte pět šest panáků a ráno vůbec nebudete tušit, proč jste vlastně spali pod stolem.

Cigán v trávě

Ano, název je to rasistický, ale my jsme si ho nevymysleli. Komu se to ekluje, může používat alternativní označení Hovno v trávě. Jedná se o prostou míchačku zelené s Fernetem, kdy Fernet působí jako akcelérátor. Je tedy dobré si uvědomit, že jste nevypili pět zelených, ale pět Fernetů. Úplně nejlepší je si uvědomit, že jste právě vypili pět zelených a pět Fernetů. Pak vás výsledek jistě nepřekvapí.

Magické oko

Asi nejoblíbenější a také nejrozšířenější klasika, kterou v životě nejspíš ochutnal každý. I zde je důležitá určitá zručnost. Malý panák zelené je totiž třeba opatrně zasunout do natočeného püllitru, nikoliv vylít. Pokud najdete správný grif, vydrží zelená v panáku opravdu dlouho a jen pozvolna se mísí s pivem. Tím vzniká magický efekt, který připomíná kontrolku žhavení, jakou známe ze starých lampových rádií.

Cesta do lesa

Jedná se pouze o první polovinu vrcholového chlastacího klání. Účastník obdrží natočené malé pivo. Poté, co doušek upije, je mu stejné množství dolito zelenou. Výsledkem této cesty do lesa je logicky třetina plná zelené. Jste v lese. Pokud se chcete vrátit domů, je třeba nastoupit Cestu z lesa. Asi už vás napadlo, že se jedná o obrácený postup, kdy je po upíjení zelené třetina dolévána pivem. Traduje se, že z lesa se touto cestou ještě nikdo nevrátil. Souhlasíme.

Špinavá sklenice

Říkali jsme si, že až konečně jednou u McDonalds začnou dělat také alkoholové koktejly, tak tímhle by mohli začít. Jedná se o jednoduchý mix vaječného koňaku a pomerančového džusu s bohatou šlehačkovou čepicí. Šéfová tento recept přivezla z drsného Jáchymovska a my si myslíme, že je to ideální novoroční vyprošťovák. Tahle kombinace vás skutečně spolehlivě vyproští, možná i vyprázdní. Ať tak, nebo tak.

Šakalí dech

Osmdesátková klasika, která nesměla chybět v žádném snídaněm menu pohostinství čtvrté cenové skupiny. Prostě si jen klasického turka zalijete místo vody horkým rumem a výsledek se dostaví. Nebezpečí tohoto drinku spočívá totiž v tom, že káva zpomaluje vstřebávání alkoholu. Výsledek několikanásobného požití Šakalího dechu se tak dostavuje sice se zpožděním, ale o to razantněji.

Kolomaz

V jednoduchosti je síla. A tu sílu si sami určujete poměrem, v jakém obyčejnou colu vylepšujete rumem. Výsledkem bývá chutná svěží limonáda, kterou si vesele vychutnávejte až do toho okamžiku, kdy vám dojde, že v sobě máte skoro půl litru rumu.

Polská vlajka

Tento koktejl si paradoxně pamatujeme ještě ze školy. Když nám chemikář řekl, že si ukážeme polskou vlajku, mysleli jsme, že supluje zeměpis. Pak se ale ukázalo, že látka pojednává o rozdílné viskozitě tekutin, načež vytáhl flašku griotky, nalil do sklenice. Poté vzal flašku vodky a opatrně přiléval. Obě kapaliny zůstaly oddělené. Spolužák Krátký se v nestřežené chvíli zmocnil sklenice a obrátil ji do sebe. Dostal důtku, ale od té doby známe tento koktejl.

Leninova pomsta

Pokud pravidelně pijete tuto vražednou kombinaci červeného vína, rumu a fernetu, nemůžete se divit, že po nějakém čase začnete myslet na světovou revoluci. Práh vašeho vnímání se nebezpečně posune do zcela jiných světů. A nejen práh vnímání. Pak i snadno pochopíte verše: „...kdo to tam blíže, kdo to tam zvrací? To Vladimír Iljič se ze schůze vrací!“

RHI MAGNESITA

Na naše kamnářské hlíny i lepidla se mohou kamnáři spolehnout!

M40 – klasická šamotová malta (zrnitost 0,7mm a 1,5mm)

Rudomal 1100 – haťák, lepidlo (vlákna, cement, vodní sklo...)

M-FLEXI – hotová kamnářská „hlína“ (malta a písek), stačí jen přidat vodu...

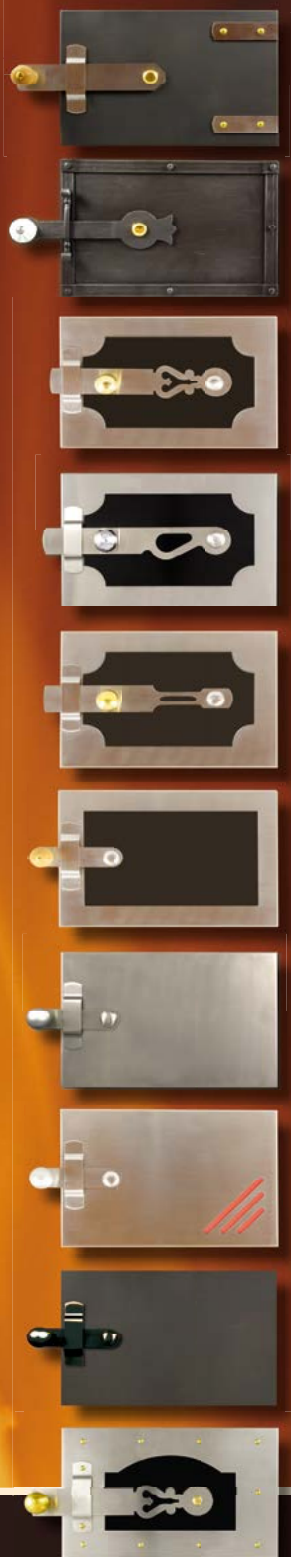
RHI Magnesita Czech Republic a.s.
Nádražní 218, 679 63 Velké Opatovice

☎ +420 516 493 230 • E-mail: robert.kovac@rhimagnesita.com

www.rhimagnesita.com

ŘEHULKA
S.R.O.

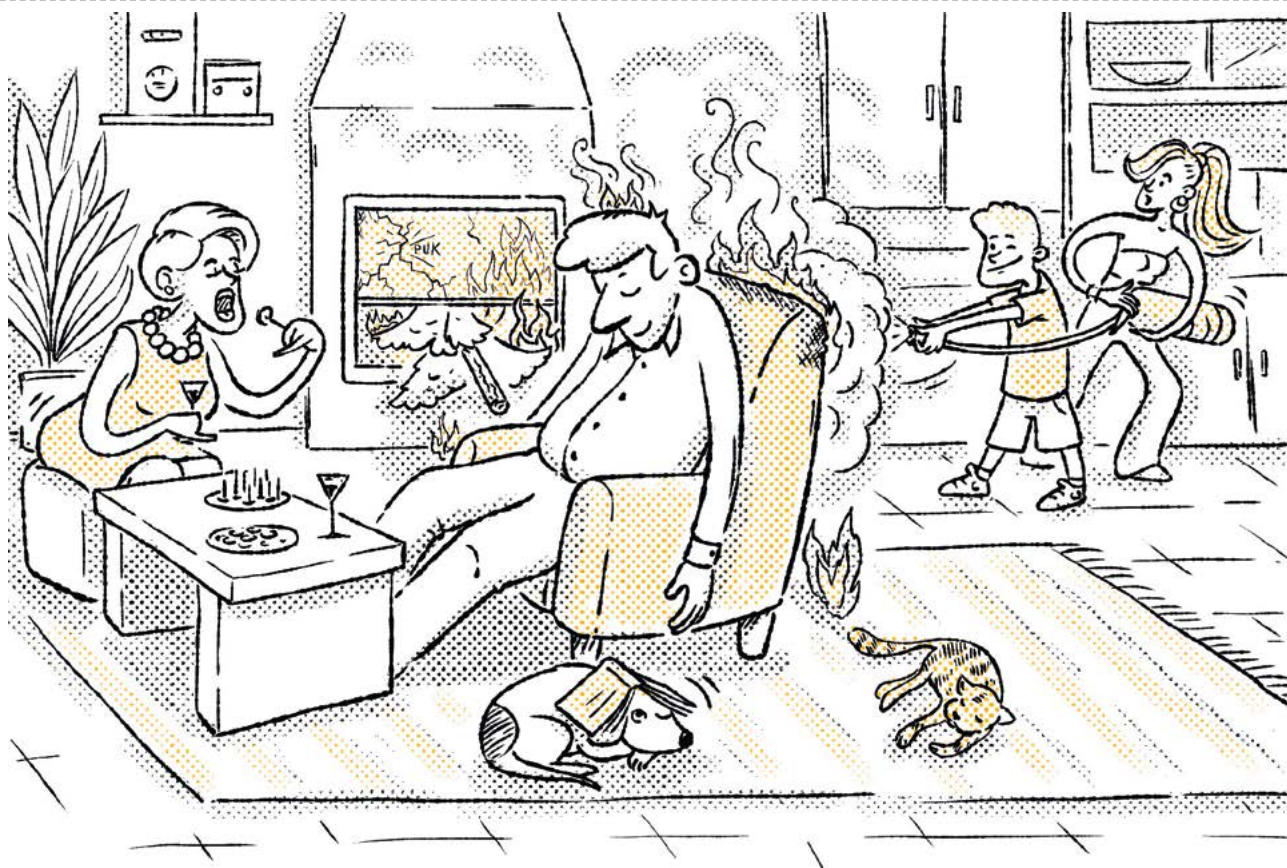
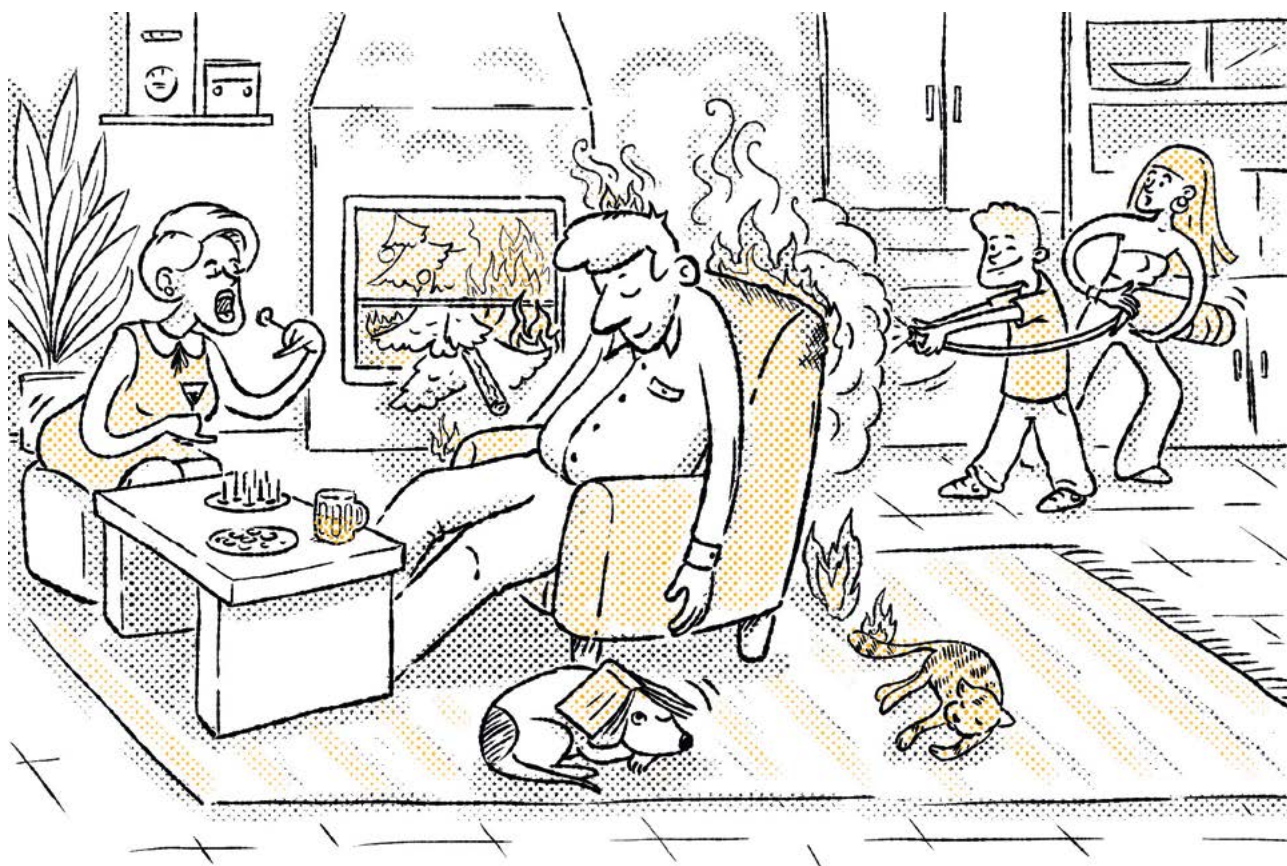

VÝROBA SPORÁKOVÉHO KOVÁNÍ A PŘENOSNÝCH STOLOVÝCH SPORÁKŮ

www.rehulka.cz

798 03 Ohrozim 68 tel./fax: 00420 582 393 538 e-mail: kachlaky@rehulka.cz

Olymp exklusiv, žlábký malý,
glazura lahově zelená

 **Želetavská
kamna**

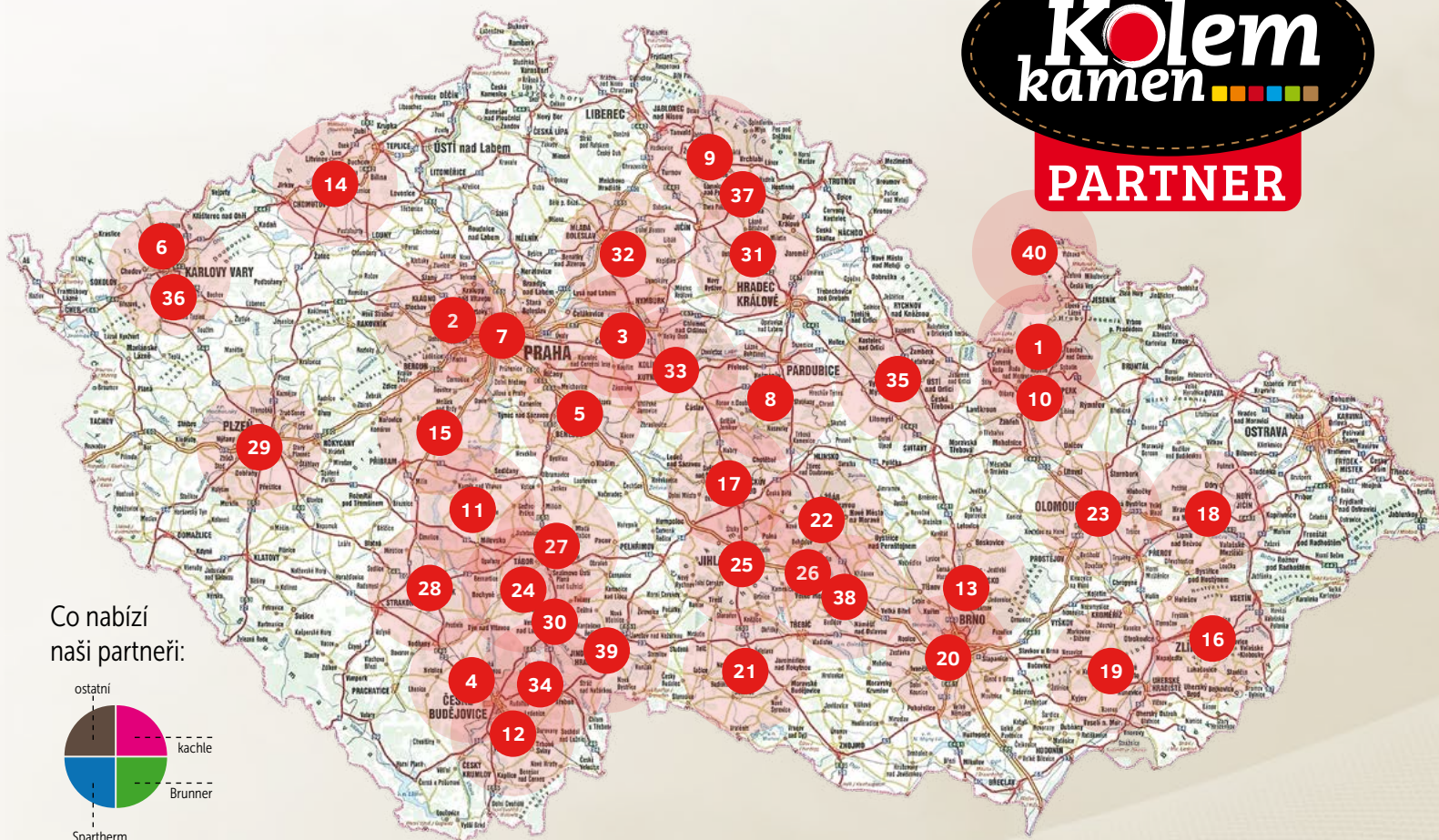
**Želetavská kamna...
tam kde jste doma**

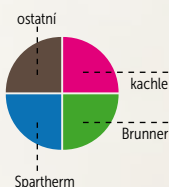
Podniková prodejna | Pražská 168, 675 26 Želetava
Tel.: +420 731 375 992, +420 731 191 997

www.zeletavska-kamna.cz

Vše, co vás v časopise zaujalo, objednávejte u našich autorizovaných partnerů!

www.kolem-kamen.cz
**Kolem
kamen**
PARTNER

Co nabízí
naši partneři:

1. K-Plus

Údolní 384, 788 33 Hanušovice
jauernig@seznam.cz

2. Krbystyle, s.r.o.

Klicperova 10, 150 00 Praha – Smíchov
kosar@krby-style.cz, www.krby-style.cz

3. Jaroslav Turyna

Petra Bezruč 548, 289 11 Pečky
info@krby-turyna.cz, www.krby-turyna.cz

4. Roman Hanuš

Hamry 42, 373 41 Hluboká nad Vltavou
kamna.hanus@tiscali.cz, www.kamnahanus.cz

5. Kamnářství Tomáš Jíra

Hlavačovská 197, 251 66 Hrušice
☎ 777 333 461 • www.tomasjira.cz

6. Ladislav Koutecký

Nejdek
☎ 602 111 844, info@3xk.cz, www.3xk.cz

7. LAUBE – KRBY

K Přehradám 1205, 156 00 Praha 5 – Zbraslav
info@laubekrby.cz, www.laubekrby.cz
☎ 603 437 670

8. Martin Pecina

Koželužská 108, 537 01 Chrudim
martin.pecina@seznam.cz

9. Robert Pithard

Branská 397, 514 01 Jilemnice
robert.pithard@gmail.com, 777625619
www.kamnarstvipithard.cz

10. Bohdan Hrabec

Pod Šenovou 46a, 787 01 Šumperk
bohdan.hrabec@seznam.cz
www.kamnarstvi-hrabec.cz

11. Vladimír Hejna

Tyršovo náměstí 498, 399 01 Milevsko
krby.hejna@seznam.cz, www.krbyhejna.cz

12. Sgrafito spol.s.r.o.

 Ledenická 688
370 06 České Budějovice – Srubec
krby@sgrafito.cz, www.sgrafito.cz

13. Richard Kučera

 Pod Sanatorkou 2508/1, 678 01 Blansko
info@krbykucera.cz, www.krbykucera.cz

14. Krby Pelant s.r.o.

 U Stadionu 1190, 434 01 Most
info@krbypelant.cz, www.krbypelant.cz

15. Petr Sedlák

 Malostranská 613, 262 02 Stará Huť
petr@kamnarstvi-sedlak.cz
www.kamnarstvi-sedlak.cz

16. Jiří Jurčák

 Na Gruntech 14, 763 11 Zlín – Lužkovice
☎ 777 733 337, jiri.jurcak@krby-kamna.com

17. Lubomír Smejkal

 Veselý Ždár, 580 01 Havlíčkův Brod
krby.smejkal@seznam.cz
www.krby-kamna-smejkal.cz

18. David Jakubka

 Teplice nad Bečvou 112, 753 01 Hranice
kamnakrby@seznam.cz, www.kamnajakubka.cz

19. TECHNOKLIMA UH s.r.o.

 Hradišská 95, 686 03 Staré Město
krby@technoklima.cz, www.technoklima.cz

20. METAX KRBÝ s.r.o.

 Vídeňská 262/125c, 619 00 Brno
grepl@krby-metax.cz, www.krby-metax.cz

21. Želetavská kamna – Brabenec, spol. s r. o.

 Pražská 168, 675 26 Želetava
☎ 731 191 997

bervidovae@brabenec.info

www.zeletavska-kamna.cz

22. Kamnářství Milan Blaha

 Příčná 140, 592 14 Nové Veselí
☎ 566 667 235, 602 786 353
blaha_milan@seznam.cz, www.blahamilan.com

23. STAVEP Vaňha Pavel

 Dolní novosadská 41/26, 770 12 Olomouc
☎ 585 751 810, 777 070 585
info@krbyolomouc.cz, www.krbyolomouc.cz

24. Štěpán Jankovič

 391 72 Sudoměřice u Bechyně 120
☎ 603 210 716, stepan.jankovic@seznam.cz
www.kachlovakamna.kvalitne.cz

25. Jaromír Láznicka

 Sokolovská 1, 586 01 Jihlava
☎ 604 244 218, kamna@laznicka.cz
www.laznicka.cz

26. Jaromír Láznicka

 Náměstí 178, 594 42 Měřín
☎ 773 575 255, kamna@laznicka.cz
www.laznicka.cz

27. Kamnářství Jiří Mára

 Jungmannova 535/7, 391 01 Sezimovo Ústí
☎ 724 251 744, mara@kachlovakamna.net
www.kamnamara.cz

28. Kamnářství Maršík

 K Háječku 224, 39701 Písek
☎ 776 158 414, marsikjan@seznam.cz
www.krbymarsik.cz

29. Radek Peterka – kamnářství

 K Sinoru 251/9, 301 00 Plzeň 10 – Lhota
☎ 605 355 327, radekpeterka@volny.cz
www.krby-peterka.com

30. Stavebnictví, kamnářství J Jan Vosecký

 Michalská 318, 391 65 Bechyně
☎ 602 155 682, vosecky.j@seznam.cz
www.sporacek.cz

31. Centrum krbů – Jan Praus

 Březovice 54, 508 01 Hořice
☎ 603 293 711, info@centrumkrbu.cz
www.centrumkrbu.cz

32. Kamnářství Horák

 Družstevní 380, 294 41 Dobruška
☎ 603 271 255, horak.dobruška@gmail.com
www.kamnarstvihorak.cz

33. Pavel Mlázovský

 Malešov 57, 285 41 Malešov – Kutná Hora
☎ 777 211 904, pavel@mlazovsky.cz
www.pece-kamna-sporaky.cz

34. Kamnářství Címl

 mjr. Karla Černého 837/6, 373 72 Lišov
☎ 728 463 421, kamna-krb@seznam.cz
www.kamna-krb.cz

35. Leoš Rožnovský

 Dolní Babákov 12, 539 01 Včelákov
☎ 799 797 185, 466 566 262
kamna@roznovsky.eu, www.roznovsky.eu

36. Ing. Jan Koutecký

 Vzápovědná prodejna Merklinská 14
360 10 Karlovy Vary – Sedlec
☎ 736 111 844, www.koutecky.top

37. Zdeněk Volech

 513 32 Martinice v Krkonoších 130
☎ 777 023 110, kamnavolech@gmail.com
www.kamnavolech.com

38. AR KAMNÁŘSTVÍ s.r.o.

 Hornoměstská 143/48, 594 01 Velké Meziříčí
☎ 605 073 658, info@arkamnarstvi.cz
www.arkamnarstvi.cz

39. ISD Trade s.r.o.

 Olejna 328, 377 01 Jindřichův Hradec
☎ 722 353 535, info@isdtrade.cz
www.isdtrade.cz

40. Kamnářství Vrána

 Kamenička 34, 790 69 Bílá Voda
☎ 606 060 253, franta@kamnarstvi-vrana.cz
www.kamnarstvi-vrana.cz

ra rit ky

Kamna – strom, Škola Ráj

Již 5. rokem vedeme ubytovací zařízení Škola Ráj ve staré, krásné budově bývalé školy v Chodovské Huti. Rádi nabízíme nejen stylové ubytování a domácí stravu, ale také předáváme naše soužití se zvířaty a přírodou.

Naši hosté jsou především dětské skupiny, jezdí k nám školy v přírodě, sportovní či hudební soustředění nebo rodiny s dětmi. Sami také pořádáme letní tábory pro děti, které si mohou zažít jak podojit kozu, upéct třeba chleba nebo postavit hmizí hotel a mnoho dalšího. **V době covidové pauzy jsme se bavili stavbou hliněné pece, kde jsme chtěli mít ležení pro spoustu dětí a vytápěné sezení pro nahřívání o sychravější večery.**

Také jsme s ní potřebovali topit do radiátorů budovy a na ohřev vody do bojlerů. Úkol to byl nesnadný, ale za velké pomoci a skvělých rad opravdových profesionálů z firmy pana Kouteckého se dílo podařilo. Jsme za něj moc rádi a vděční.

Technika:

- teplovodní kamnová vložka SPARTHERM NOVA H₂O s tahovým systémem
- řízeno automatickou regulací Timpex reg 200
- technické řešení Kamnářství Koutecký
- obestavba svépomocí

Kamnářovo ucho

Dresden Dolls: Yes, Virginia

Až vám zase na Silvestra večer nabídne televizní obrazovka nějakou pěknou, dobře ulezelou estrádu, zkuste to vypnout a pustit si místo toho punk. Anebo víte co? Zkuste ještě něco lepšího. Zkuste punkový kabaret. Zkuste Dresdner Dolls. Dvoučlenných kapel není zase tak mnoho. Tohle je jedna z nich. A v jejich hudbě určitě nikdo další nechybí. V jejich hudbě je přesně to, co v ní má být. Bicí, piáno a zpěv. Nic víc není potřeba k tomu, abyste se s nimi náramně bavili, jak se říká all night long. Amanda Palmer a Brian Viglione se potkali jednoho večera v Bostonu na mejdanu a ještě téhož večera spolu založili kapelu. Kapelu tak divnou, že jejich první album nakonec vydal až světoznámý metalový label Roadrunner Records. Tento fakt poněkud zmátl našeho redakčního metálistu Karla Blažka a uvrhl jej do ještě větší životní nejistoty. Taký čemu už v životě věřit, když metalový label vydává punkový kabaret. Bůh ví, co je tehdy k tomuto kroku ve vydavatelství vedlo. Amanda je krásná holka a Brian přepěkný kluk. Tak možná tudy vede cesta. Každopádně krok to byl skutečně hodný proroka. A i takové situace se občas v showbusinessu stávají. Často také bývají jediným opodstatněním existence velkých vydavatelských domů. Každopádně na svět tak přišlo první album sestavené ze záznamů živých vystoupení dua. Následovalo první studiové album a po něm další dvě, z nich Yes, Virginia už zaznamenalo regulérní velkolepý a celosvětový úspěch. A pak? Konec. Šlus. Ende. Je vůbec zážrak, že takové dvě silné osobnosti spolu vydržely tak dlouho. Stálo to za to a díky jim vznikly čtyři skvělé desky a termín punkový kabaret získal jasné a jednoznačné naplnění.

Mucha: Tos posrals

To si normálně představte, že existují lidé, kteří se domnívají, že 31. prosince o půlnoci něco končí a vzápětí něco nového začíná. To je z mého pohledu takový trochu účetní pohled na život. Jakože o adventu si připravíme uzávěrkové operace, na Ježíška zpracujeme výsledovku a na Silvestra podáme hezky kontrolní hlášení, aby se dalo od Nového roku jet hezky na čisto znovu. Trochu nuda, ne? Život je trochu komplikovanější. Naštěstí? Naneštěstí? Přináší neustále celou řadu komplikací a jevů, ke kterým se musíme nějak postavit. A tak se konečně po tom delším úvodu dostávám k tomu podstatnému. Život je složitý, a když hledám odpovědi na různé otázky, použít si k tomu Muchu. Občas i v práci. Když jsem to udělala poprvé, kolega Blažek dlouho tiše poslouchal, tvářil se chmurně, místy až zadumaně a nakonec lakonicky prohlásil: „*Ta holka se s tím teda fakt nesere.*“ A v podstatě měl pravdu. A v podstatě to znělo, jako by jí trochu záviděl. Přitom bývá Nikola Muchová často neprávem označována za nepřítele mužů. Nikoliv, pánové. Ona není váš nepřítel. Ona jen hraje tvrdou hru, na kterou nejste u žen zvyklí. A když si něco myslí, tak to řekne. A když něco řekne, tak to taky udělá. Ano, tak prostě to je. Dlužno říci, že je velká škoda, že si tento přístup k řešení věcí není schopna osvojit většinová společnost. Mám pocit, že s tímto rovným způsobem řešení věcí bychom se v našem překombinovaném světě posouvali dál mnohem rychleji a byli bychom mnohem míň frustrováni.

Tak s tím kontrolním hlášením ještě chvíli počkejte a zaposlouchejte se. A načerpejte inspiraci k jinému pohledu na svět. Na chlapy, na ženský, na náboženské fanatiky, na MeeToo, na poslíčky. A propos, ne, že by to bylo důležité, ale dosáhnout toho, aby byla každá píseň na albu na streamovacích platformách označena jako nebezpečná svým explicitním obsahem, to také o něčem vypovídá. Nebo se mi to jen zdá, že v poslední době všechno, co souvisí s pravdou nebo skutečným životem, bývá označováno jako explicitní, tedy potenciálně nebezpečné?

Kamnářství Petr Sedlák
Malostranská 613, Stará Huť
+420 608 889 366 • petr@kamnarstvi-sedlak.cz
www.kamnarstvi-sedlak.cz

www.laubekrby.cz

Želetavská kamna
Podniková prodejna
Pražská 168,
675 26 Želetava
Tel.: +420 731 375 992
+420 731 191 997
www.zeletavska-kamna.cz

KAMNÁŘSTVÍ MARŠÍK
K Háječku 224, 39701 Písek
☎ 776 158 414, marsikjan@seznam.cz
www.krbymarsik.cz

SGRAFITO spol. s r. o.
České Budějovice
www.sgrafito.cz

Krbystyle s.r.o.
Prodejna a showroom:
Klicperova 10, 150 00 Praha-Smíchov
Tel.: +420 725 500 009, +420 722 600 009
www.krby-style.cz

KAMNÁŘSTVÍ HRABEC
Bohdan Hrabec
Pod Senovou 46a
787 01 Šumperk
bohdan.hrabec@seznam.cz
tel: 602 787 024
web: kamnarstvi-hrabec.cz

Hejna kamnářství
www.krbyhejna.cz
krby.hejna@gmail.com
☎ 775 288 027, 777 288 027

CENTRUM KRBŮ a KAMEN
centrumkrbu@seznam.cz
www.centrumkrbu.cz
Hořice - Březovice 54 tel.: 493 691 311

Kamnářství Tomáš Jíra
KAMNA
KRBY
PECE
SPORÁKY
www.tomasjira.cz

KRBY PETERKA KAMNÁŘSTVÍ
K Sinoru 251/9, 301 00 Plzeň 10 – Lhota
☎ 605 355 327
radekpeterka@volny.cz, www.krby-peterka.com

JAN VOSECKÝ
stavebnictví, kamnářství
Michalská 318, Bechyně
vosecky.j@seznam.cz
☎ 602 155 682

PRAVIDLA ZÁBAVNÉ SPOLEČENSKÉ DESKOVÉ HRY KOLEM KAMEN

Koncept hry vznikl za jedné bezesné noci za kamny, ve které se autorovi do temnoty místnosti, osvětlované jen střídými záblesky plamenů, promítaly všechny radostné i strastiplné zážitky, které v uplynulých letech prožil jako čerstvý majitel kamen. Jak praví klasik: „Jsou okamžiky v životě lidském, které ať chceš, nebo ne, nevypálíš z paměti ani tím nejsilnějším alkoholem.“ Nechtěje tato hra pro vás i jakýmsi návodem, který vám ukáže, jak si své kladné zážitky při pořizování kamen a životem s nimi umocnit, a naopak ty záporné co nejvíce minimalizovat.

- Všechny figurky jsou před začátkem hry umístěny mimo hrací plán.
- Cílem hry je dovést svou figurku ze startovního pole do cíle. To lze pouze tak, že figurka musí projít postupně všemi poli na obvodu hracího plánu.
- Každý hráč posune při svém tahu figurku o tolik bodů, kolik padlo při jeho hodu kostkou.
- Skončí-li s figurkou na políčku obsazeném cizí figurkou, je tato odstraněna ze hry (vyhozena) a vrácena zpět na start.
- K nasazení figurky na startovní pole je potřeba hodit šestku.
- Během hry po hosené šestce hází hráč kostkou ještě jednou a posune jednu zvolenou figurku o součet bodů při obou hodech.
- V případě, že hráč vstoupí s figurkou na zeleně nebo červeně označené pole, plní úkoly, které jsou u jednotlivých polí popsány.
- V případě, že hráč vstoupí s figurkou na žluté pole, posouvá ji ve směru šipky.
- Vyhrává ten hráč, který první oběhne hrací plán až do cíle. Ostatní hráči poté obvykle pokračují ve hře a hrají tak o další pořadí.
- V průběhu hry je doporučeno střídavě konzumovat alkoholické nápoje, a to i mimo povinnost, která plyne z herního úkolu.

Co čteme za kamny?

Paolo Sorrentino: Všichni mají pravdu

Kolik můžeme za život prožít životů? Někdo dá stěží ten jeden přidělený. Jiný dva, tři. Tony Pagoda jich vám tam nasází s přehledem třeba padesát. A nejsou to životy jen tak ledajaké, vygenerované světem sociálních sítí a umělou inteligencí dnešního světa. Zpěvák populárních písní Tony (něco jako náš Karel Gott, ale rozhodně zcela nenormalizovaný) nás provádí leskem a bídou Neapole od padesátých do konce sedmdesátých let.

Ať už se Tony městem projíždí ve svém americkém bouráku, nebo naopak táhne pěšky z posledních sil liduprázdnými ranními ulicemi, jeho svět šíleného počtu životů má paradoxně celkem pevné hranice. Vymezují ho ze všech stran dlouhé bílé lajny prvotřídního koksu, který Tony s požitkem šnupe vždy, když má pocit, že se tlukot jeho srdce či tempo jeho života začíná podezřele zpomalovat. A při všem tom šňupání jen tak mimoděk vypráví příběhy. Stovky příběhů, které se mu staly, o kterých slyšel, které prožil někdo z jeho blízkých. A taky dává čtenáři spoustu rad. Nevyžádaných, zásadně zcela subjektivních. Ber, nebo nech být. Tony si to může dovolit. Je populární, je slavný, jezdí zpívat až do Ameriky a umí ze všech nejlépe připravovat mořské plody. A řídí se slavným, po italsku trochu modifikovaným heslem – sex, drogy a pop music.

Předobrazem hlavního hrdiny románu Všichni mají pravdu, Tonyho Pagody, je jeden ze dvou stejnojmenných hrdinů Sorrentinova filmového debutu Přebytný člověk. Kdo je dostatečně obeznámen s filmovou tvorbou Paola Sorrentina, ten ví, že jeho filmy plynou spíš ve zvláštním poklidném duchu plném pečlivě vykonstruovaných uměleckých obrazů. Jeho literární tvář je přesně opačná. Frenetická. Jeden krátký záblesk střídá druhý a situace, které jsou tak absurdní, že se stoprocentně musely udít, vás na pár stránkách přejedou doslova jako vlak. Na těch stránkách se totiž ještě žije opravdový život, žádná bezpečná sterilita za instagramovým sklem. Život, ve kterém se kouří tak, že i čtenáře po chvíli začnou pálit oči, šnupe, až vás začne brnět nosní přepážka, chodí ulicemi, ve kterých ještě nezevlují a nepořvávají turisté z celého světa, sedí v poloprázdných restauracích, ve kterých se vaří skvělé jídlo, a spí se ženskými, které jsou sice trochu na zabít, které ale stejně milujeme a nechceme bez nich být. Je to prostě svět, který vám nedá na vybranou. Budto ho budete milovat, nebo nenávidět. Stejně jako Sorrentinovy filmy. Protože, jak říká Tony Pagoda: „Lidi jsou dvojí, jedni se životem pronudí a pak ti druzí. Já patřím k těm druhým.“

PETR ŠESTÁK

KAM ČUMÍŠ, KRETÉNE! TADY MI NIKDY NEDÁŠ PŘEDNOST ZPRAVA. POČÍTÁM S TÍM A NEJEDU NAPLNO. STŘIHNEŠ TO TĚSNĚ PŘEDE MNOU, ALE UJEDEŠ JENOM DVACET METRŮ A MUSÍŠ ZASTAVIT V KOLONĚ. ŠLÁPNU DO PEDÁLU, BĚHEM PÁR SEKUND TĚ DOJEDU A KLOUBEM UKAZOVÁČKU TI ZAŽUKÁM NA OKÝNKO. DRŽÍŠ VOLANT, LEŽÉRNĚ POKLEPÁVÁŠ KŮŽI, KTEROU JE POŠITÝ, JE TI MEZI PADESÁTI A ŠEDESÁTI, PROŠEDLÉ VLASY, CHARISMATICKÝ TYP, JEDEŠ Z KANCELÁŘE DO VILY NA PŘEDMĚSTÍ, MOŽNÁ TI UVNITŘ HRAJE VÁŽNÁ HUDBA NEBO KLASICKÝ ROCK, ANI

Petr Šesták: Vyhoření

Skoro to vypadá, že název knihy prozradil vlastně celý příběh včetně závěru. Ale samozřejmě to tak není. A není to ani o topidlech a spalinových cestách. Je to o spalovacích motorech aut, která spalují naftu nebo benzin, o jejich řídicích a také cyklistech, kteří zase spalují svoje kalorie, a všichni dohromady jsou spalováni různými vášněmi. Takže se teprve uvidí, kdo nebo co vyhoří. Příběh nám vypráví cyklista, už trochu dospělejší, který se po všech neúspěšných pokusech o skloubení svého silného charakteru s úspěšnou kariérou rozhodne, že vezme svůj život konečně plně do svých rukou (v tomto případě spíš nohou) a šlápne do pedálů. Bude samostatný a svobodný, a ještě si udrží dobrou fyziku. Nápad žít se ve velkoměstě rozvozem jídla se ukazuje jako ne úplně ideální, ale co je vlastně ideální. A vy mu budete ze začátku nejspíš trochu fandit, aby dostal tu mladou krásnou dívku, která si objednáva exotické lahůdky z drahých restaurací a nejspíš by si vůbec nevybavila, jak vypadá ten, kdo jí je předává. Je vždy milá a nezapomene ani na sprotipné, jak jí velí dobré vychování. Potom zmizí v útrobách svého bytu, kde diskutuje se svými elegantními přáteli o bolestech tohoto světa. A tak se cyklista vrátí na ulici, aby rozvezl další zakázky. Velkým problémem jsou samozřejmě plné ulice aut, která většinou kola nepovažují za dopravní prostředky. Nedávají jim přednost, nebezpečně těsně je mijejí a děsně smrdí. Věříme, že tady by se mohla rozvinout diskuse o tom, která strana dělá té druhé horší věci, ale tato kniha vypráví z pozice cyklisty a výfukové plyny a jedovaté zplodiny se opravdu týkají jen aut. A našemu cyklistovi to začíná vadit čím dál víc. Možná vás napadne, že je trochu zahořklý z toho, že si nejspíš nikdy nepořídí žádné naducané, rodinné Volvo nebo stylové Porsche Carrera, ale musíme si uvědomit, že ne každý po něčem takovém skutečně touží. Je otázkou, jestli rozhodnutí dát se k aktivistům, kteří bojují proti vlívům přebujelého automobilismu, je to nejlepší řešení. Jestli je to vůbec řešení. Zpočátku to vypadá, že přes všechny jeho výhrady a jistotu nechutí k čemukoli organizovanému to smysl má. Ovšem cesta do pekla je často dlážděna dobrými úmysly. Nebudeme prozrazovat víc, snad jen, že autor/vypravěč sice vypráví o sobě, ale ve druhé osobě, a tak budete možná někdy trochu zmateni, kdo s kým vlastně mluví. Z mého pohledu to tam skvěle sedí.

...vstoupíme už do třinácté sezóny vydávání našeho časopisu pro všechny, kteří to s topením myslí vážně. A protože změna je život, změní se i trochu obsahová náplň příštího čísla. Jak už jste se jistě dočetli v úvodníku, jarní a podzimní číslo se bude věnovat především praktické práci kamnářů a přinese více prostoru pro mapování nových technických řešení, kterým se nevyhne ani náš obor. Letní a zimní vydání se pak dále bude věnovat spíše životnímu stylu, který majitelé krbů a kamen vyznávají.

Těšit se můžete na spoustu novinek z pecí keramické manufaktury K&K POKER, novinky v oblasti velkoformátových kachlů EXPOSI, pozveme vás na výlet do Lipska, kde bude evropský veletrh topení, a mnohem více prostoru dostanou i dodavatelé technologií, bez kterých si dnešní topení dovedeme už jen těžko představit. Přineseme pár tipů na novinky roku 2025, které budou zajímat především ty z vás, kteří právě začínají uvažovat o tom, že si pořídí nového žhavého člena své domácnosti. Tak se budeme těšit!

Víte, že...

- **Ježíšek** se podle názoru Sheldona Coopera, teologů i výpočtů astronomů narodil nejspíše někdy na podzim. 25. prosinec se časem oslav stal až ve IV. století, aby katolické církvi pomohl zastínit pohanské svátky slunovratu.
- **advent** je začátek liturgického roku, období čtyř neděl před 25. prosincem. Je to doba radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Dříve byla doba adventní zároveň dobou postu, kdy byly zakázány zábavy, svatby a hodování. Tuto tradici se do dnešních dnů bohužel nepodařilo udržet.
- **vánoční šílenství** je specifické duchovní období spojené s koncem kalendářního roku. Bývá zahájeno společnou modlitbou s názvem Black Friday, kterou následují 4 týdny kontemplačních pobytů v nákupních centrech a je ukončeno po 6. lednu sérií výprodejových akcí se specifickým posláním – kup, co nepotřebuješ.

KRBY-KAMNA-TURÝNA

OHEŇ V DOBRÝCH RUKOU

specialista pro stavbu krbů a kamen | široká nabídka od prestižních výrobců
kamenná prodejna s více než 111 vzorky
komplexní služby od návrhu až po realizaci | důvěryhodné reference

www.krby-turyna.cz | ☎ 723 174 928

PREMIUM A-U-70H

KRÁSNÉ VÁNOCE VÁM PŘEJE SPARTHERM

Rádi bychom poděkovali všem obchodním partnerům Spartherm za dobrou a důvěryhodnou spolupráci v roce 2024. Těšíme se na pokračování našich společných projektů v novém roce 2025.

Přejeme vám klidný a pohodový konec roku.

SPOLEČNĚ ZAPALME OHEŇ

WWW.SPARTHERM.COM